

Καστελλιώτικα Νέα

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ ΤΟΥ ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ «ΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ»

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΣΙΝΑ & ΔΑΦΝΟΜΗΛΗ 1Α • 106 80 ΑΘΗΝΑ
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 105 • ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' • ΑΠΡΙΛΙΟΣ-ΙΟΥΝΙΟΣ 2024 • ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΕΥΡΩ 0.20

(1864-2024) Γύρω από τα 160 χρόνια του χωριού μας

Στην αρχή και πριν την επανάσταση του 1821, όπως τουλάχιστον μαρτυρούν τα σπουδαία έγγραφα που βρίσκονται στο αρχείο ΖΕΪΝΗ, το σημερινό χωριό μας λεγόταν «ΚΑΛΥΒΙΑ» Γραβιάς και παρακάτω στη θέση της συνοικίας Χλωμού λεγόταν «ΚΑΛΥΒΙΑ» Χλωμού.

Έτσι, ο Γερμανός αρχαιολόγος Λόλιγγ το βρήκε το 1786 και ως «Καλύβια» το μνημονεύει. Γραβιά λεγόταν ακόμη από της εποχής της Φραγκοκρατίας (1204-1453 περίπου) ολόκληρη η παλιά Κοιλιάδα της αρχαίας Μητρόπολης των Δωριέων. Οι χωριανοί μας προκειμένου να κατέβουν να εργαστούν στα «Καλύβια» έλεγαν ότι κατεβαίνουν στη Γραβιά. Έτσι, αναφέρεται και ο τόπος του σημερινού χωριού μας στο αρχείο ΖΕΪΝΗ της όλης περιοχής που δεν έχει αλλάξει από το 1753.

Φυσικά, η ονομασία Γραβιά δεν έχει καμία σχέση απολύτως με το σημερινό χωριό της Γραβιάς, που κτίστηκε μετά την επανάσταση του 1821, στον τόπο που βρίσκεται το ηρωικό Χάνι της Γραβιάς, που προήλθε κυρίως από τον εποικισμό των κατοίκων κυρίως της Βάργιανης και της Κολοβάτας.

Η καλλιέργεια του καπνού είχε αρχίσει πριν την επανάσταση του 1821, όταν οι αγορές των κουκουλιών μεταξύ έπαψαν να ενδιαφέρουν την τότε παγκόσμια αγορά.

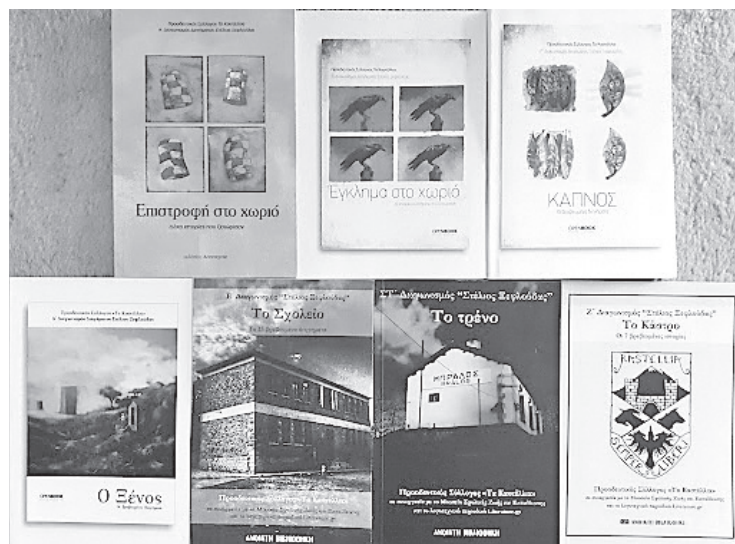
Ο τόπος που βρίσκεται το σημερινό μας χωριό, ήταν τότε σκεπασμένος μέχρι κάτω, από θαμνώδεις βελανιδιές «ντούσκα». Έτσι, οι χωριανοί μας ίσως έναν και πλέον αιώνα πριν την Επανάσταση, στράφηκαν στην καλλιέργεια του νέου βιομηχανικού φυτού, του καπνού. Κατάλληλα χωράφια για την καλλιέργεια άρχισαν να δημιουργούνται με το ξεστρεμάτισμα των θάμνων της βελανιδιάς, τα οποία είχαν και το προνόμιο να ποτίζονται με το νερό του αρχαίου Πίνδου ποταμού. Στην αρχή δημιουργήθηκαν οι λαγυγιάς και σιγά - σιγά και τα άλλα χωράφια, που αποτέλεσαν τα καπνοτόπια του χωριού μας, που σήμερα δυστυχώς δεν υπάρχουν. Όπως αντιλαμβανόμαστε (Συνέχεια στη σελίδα 7)

ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
GR 50 0172 0540 0050 5410 5407 280
Γράφεται το όνομά σας και την αιτιολογία
«Καστελλιώτικα Νέα»/Kastelliotika Nea

Απονομή Βραβείων Η' Διαγωνισμού Διηγήματος «Στέλιος Ξεφλούδας» με θέμα «Το Ποτάμι»

Με μεγάλη συμμετοχή και ζωντανή μετάδοση πραγματοποιήθηκε διαδικτυακά, την Τρίτη 2 Ιουλίου 2024, η Τελετή

αδερφάδες
Γ Βραβείο
-Κωνσταντία Κάτσαρη, **Ο Κη-
φισός**

Βράβευσης του Η' Διαγωνισμού Διηγήματος «Στέλιος Ξεφλούδας» με θέμα «Το Ποτάμι» που διοργάνωσαν ο Προοδευτικός Σύλλογος «Τα Καστέλλια», η εφημερίδα Καστελλιώτικα Νέα, το Μουσείο Σχολικής Ζωής και Εκπαίδευσης και το literature.gr. Τα βραβεία που απένειμαν τα μέλη της Κριτικής Επιτροπής, έχουν ως εξής:

Α βραβείο
Ευαγγελία Καλογήρου, **Το πο-
τάμι**

Β βραβείο
Γιούλη Αποκατανίδου, **Οι**

-Δημήτρης Μπιζένης, **Οι απέ-
ναντι**
Έπαινοι
Ζωή Χατζηγεωργίου, **Θεοφά-
νια στο ποτάμι** - Κωνσταντίνος
Μπαμίχας, **Το ποτάμι δεν φταί-
ει** - Γεωργία Μπουζέα, **Η Μάγια
των νερών** - Κατερίνα Ευθυμί-
ου, **Ο Λασπουριάς** - Γιώργος
Σαμαρόπουλος, **Μανέτα όπως
Μαρακανά** - Βασιλική Σγου-
ρου, **Χρόνος και νερό** - Ελένη
Κάτσου, **Στο ποτάμι** - Στέφανος
Σαμπάνης, **Ο καθρέφτης της
ψυχής**
Τα μέλη της Κριτικής Επιτρο-
πής παρουσίασαν τα διακριθέ-

να διηγήματα, ενώ μίλησαν γι' αυτά και οι δημιουργοί τους. Τα διηγήματα αυτά που ξεχώρισαν, θα δημοσιευτούν σε ειδική Ανθολογία από την Ανοικτή Βιβλιοθήκη.

Η επιλογή του θέματος του Διαγωνισμού είχε ως στόχο το να δοθεί έμφαση στην ανάγκη προστασίας και ανάδειξης του ποταμιού που διασχίζει τα Καστέλλια και δίνει ζωή στο χωριό.

Ο Διαγωνισμός που διεξάγεται για όγδοη φορά, έχει ως στόχο την προβολή του έργου του Καστελλιώτη δημιουργού αλλά και την ανάδειξη νέων συγγραφέων μέσα από το διήγημα και το γραπτό λόγο.

Ο Στέλιος Ξεφλούδας γεννήθηκε στις αρχές του 20ού αιώνα στα Καστέλλια, ανήκε στην περίφημη Γενιά του '30, ήταν από τους ιδρυτές της περίφημης «Σχολής της Θεσσαλονίκης» και θεωρείται ως ο εισηγητής του «εσωτερικού μονολόγου» στην Ελληνική Λογοτεχνία. Πιστεύουμε ότι μέχρι σήμερα έχουν υπηρετηθεί -στο μέτρο των δυνατοτήτων μας- και οι δυο αυτοί στόχοι, αφού και παρακινήσαμε για γνωριμία με το έργο του Στέλιου Ξεφλούδα, αλλά και πολλοί από τους νέους συγγραφείς που διακρίθηκαν στον διαγωνισμό έχουν σημειώσει μια αξιόλογη πορεία στα ελληνικά γράμματα. Υπενθυμίζουμε ότι τα θέματα των προηγούμενων διαγωνισμών (Συνέχεια στη σελίδα 4)

Σε προηγούμενο χρονογράφημά μας ασχοληθήκαμε με την περιγραφή μιας κοινωνικής εκδηλώσεως του χωριού μας, το γάμο. Είναι όμως αδικία και παράλειψη σοβαρή ν' αφήσουμε απ' έξω τις πιο σημαντικές κοινωνικές μας εκδηλώσεις και τα αρρεβωνιάσματα. Κι ως αρχίσαμε από τ' αρρεβωνιάσματα. Εδώ δεν μιλάμε για την τυπική συνάντηση, ύστερα από προηγηθείσα συμφωνία δύο νέων παιδιών να σχηματίσουν οικογένειες όπως έχει καταλήξει και γίνεται σήμερα. Μιλάμε για μια τελετή, που γινόταν στα ειρηνικά χρόνια του χωριού, που είχε υπόσταση και ήταν η πανηγυρική επισημοποίηση του γεγονότος. Είχε βέβαια προηγηθεί μεταξύ των δύο οικογενειών η συμφωνία να παντρευτούν τα παιδιά τους. Αυτή η συμφωνία τον καιρό εκείνο γινόταν με τους εξής τρόπους:

Με συνοικέσιο ή με συμπεθεριά, με προξενικό ή με απ' ευθείας συνεννόηση των γονέων των δυο οικογενειών, οι οποίες είχαν συμφωνήσει απ' ευθείας να παντρεύουν τα παιδιά τους.

Στην πρώτη περίπτωση στο συνοικέσιο, οριζόταν ένας σοβαρός αντιπρόσωπος της οικογένειας των μελλοντύμων

ΤΟ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ ΜΑΣ

ΑΡΡΕΒΩΝΙΑΣΜΑΤΑ

άνδρας, ο οποίος επισκεπτόταν τους γονείς της υποψήφιας νύφης και τη ζητούσε σε γάμο με το νέο που εκπροσωπούσε.

Αν συμφωνούσαν, παρά πέρα ο αντιπρόσωπος αυτός διαπραγματευόταν ιδιαίτερα όλα τα οικονομικά, δηλαδή την προικοδότηση της κόρης. Τι μετρητά θα δοθούν, ποια κτήματα, τι οικοσκευή και ρουχισμό διέθετε και παρά πέρα συζητούσαν και τις γνώσεις της, δηλαδή αν γνώριζε να ράβει, να υφαίνει και παρά πέρα, αν γνώριζε μαγειρική, κέντημα, αν ήξευρε γράμματα και ό,τι άλλο αφορούσε την μέλλουσα νοικοκυρά. Έτσι στο τέλος έκλειναν και όριζαν την ημερομηνία της τελεσεως των αρραβώνων, τ' αρραβωνιάσματα.

Τον άλλο τρόπο τη συμπεθεριά την ξεκινούσα γυναίκες μια από την κάθε μεριά και κατέστρωναν όλα τα καθήκοντα, αναλαμβάνοντας η κάθε μια,

να διαμεσολαβήσει από την πλευρά της στο επίτευγμα και από εκεί και κάτω το λόγο είχαν οι γονείς των μελλοντύμων. Το προξενικό γινόταν αποκλειστικά απ' ευθείας από τους γονείς της μέλλουσας νύφης στους γονείς του επιλέγοντος μέλλοντος συζύγου της. Τέλος υπήρχε και η απ' ευθείας πρόταση και αποδοχή από τους γονείς των δύο πλευρών. Έκαναν πρόταση οι γονείς του ανδρός προς τους γονείς της κοπέλας και αν συμφωνούσαν προχωρούσαν στους αρραβώνες.

Όταν συμφωνούσαν και τα δυο μέρη παράγγελλαν τις βέρες και όριζαν την ημερομηνία για τ' αρραβωνιάσματα. Κατά την οριζόμενη ημέρα η μέλλουσα νύφη με τους γονείς και τα αδέρφια της και τις γυναίκες και τα παιδιά τους αν είχαν, πήγαιναν αποβραδής στο σπίτι του μελλόγαμβρου και εκεί ο πατέρας του γαμβρού σταύρωνε τις βέρες στο

Ευαγγέλιο με την ευχή «εις το όνομα του πατρός και του υιού και του αγίου πνεύματος, καλορίζικοι, να ζήσετε και να ευτυχίσετε».

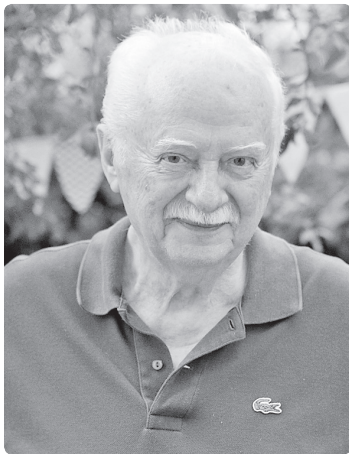
Επακολουθούσε πλούσιο δείπνο και στη συνέχεια γλέντι μέχρι πρωίας. Σε κάποια στιγμή η μέλλουσα νύφη έδιδε τα ζώματα στα μέλλοντα πεθερικά, τους αδελφούς τις νύφες και τα παιδιά τους και ήταν αυτά μικρά δώρα, όπως εσώρουκα για τον πεθερό και φουστάνι και κάλτσες για την πεθερά, πουκάμισα και κάλτσες για τα κουνιάδια της γυναίκας και παιχνίδια για τα παιδιά τους.

Μετά το ολονύχτιο γλέντι το πρωί προτού φύγουν από το σπίτι του μελλόγαμβρου, γίνονταν «τα ακούσματα», δηλαδή έρριχναν τρεις πυροβολισμούς για να ακουστεί στο χωριό ότι έγιναν αρραβώνες και από στόμα σε στόμα, διαδίδονταν το χαρμόσυνο γεγονός σε όλο το χωριό με κάθε λεπτομέρεια. Ήταν το αστραπιαίο μέσο μαζικής ενημέρωσης της εποχής.

Στη συνέχεια η νύφη με τους γονείς και τ' αδέρφια της τραγουδώντας στο δρόμο, γύριζαν στο σπίτι τους.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΔΙΕΝΝΗΣ

Στις 14 Ιουνίου 2024 απεβίωσε μετά από σύντομη νοσηλεία στο 401 ΓΣΝΑ ο Δημήτριος Διέννης.

Τρις Διέννης, σύζυγος Ξένης Χαρμαντά - Διέννη, σε ηλικία 90 ετών. Η εξόδιος ακολουθία τελέστηκε στον Ι.Ν. Αγίου Νικολάου Χαλανδρίου, στον τόπο κατοικίας του και η ταφή του έγινε στον τόπο καταγωγής του, στα Καστέλλια Φωκίδας. Ο στρατιωτικός ιατρός - πνευμονολόγος Δημήτριος Διέννης ανήλθε όλους τους βαθμούς της ιεραρχίας στο στράτευμα, διετέλεσε μεταξύ άλλων Διευθυντής του 414 Νοσοκομείου Νοσημάτων Θώρακος Πεντέλης και 401 ΓΣΝΑ Αθηνών και αποστρατεύθηκε με τον βαθμό του Υποστρατήγου κατ' εκλογή το έτος 1993 με τελευταία θέση ευθύνης τη Διεύθυνση Υγειονομικού του Στρατού. Ο Δημήτριος Διέννης, πατέρας δύο κορών και παππούς τεσσάρων εγγονών, έφυγε από τη ζωή πέντε μήνες μετά από τη σύζυγό του.

* * *

Στην εξόδιο ακολουθία στο

Τριμηνιαία Έκδοση
«ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ»
Ιδιοκτησίας του
Προοδευτικού Συλλόγου
«ΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ»
Οδός Σίνα & Δαφνομήλη 1Α
Αθήνα - Τ.Κ. 106 80
Α.Φ.Μ. 090381071
ΚΩΔΙΚΟΣ: 4490

◆◆◆

Εκδότης
ΚΩΣΤΑΣ ΣΤΟΦΟΡΟΣ
Τηλ.: 6938-713290
E-mail: stoforos@yahoo.com
Δ/νση - Σύνταξη
Βαγγέλης Κωτσίκης
E-mail: kotsikisv@gmail.com

Υπεύθυνος ηλεκτρονικών μέσων
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Θ. ΜΠΑΞΙΟΣ

◆◆◆

Αριθμός φύλλου 105
ΑΠΡ. - ΙΟΥΝ. 2024

◆◆◆

Ηλεκτρονική σελ./ση
Εκτύπωση
ΑΦΟΙ ΖΟΥΜΠΟΥΛΗ Ο.Ε.
Γερανίου 7-2ος όροφος
Τηλ.-Fax: 210-5238107
E-mail: costasz@yahoo.gr

◆◆◆

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

- Τα ευνόγραφα κείμενα απηχούν τις απόψεις των συγγραφέων τους. Διατηρείται όμως το δικαίωμα συντόμευσης μεγάλων κειμένων.
- Τα υπόλοιπα κείμενα είναι ευθύνη της σύνταξης και του Διοικητικού Συμβουλίου.
- Για αλλαγή διευθύνσεων ή νέων διευθύνσεων να ενημερώνετε τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου.
- Τα κείμενα δεν επιστρέφονται.

Αυτοί που μας έφεραν

Χαλάνδρι αποχαιρέτησαν τον πατέρα τους οι κόρες του Γιώτα και Δώρα.

Επικήδειος

για τον πατέρα μου

Στα στρατιωτικά σου όνειρα αναγνώριζες παρασκευάσματα. Έπετα δίλωνες ποία η παθολογία του επιθηλιώματος, η νεφροσκλήρυνση κατά Volhard & Fahr, ο πυρετός των Βραχωδών Ορέων, η νόσος της Sprue - γνωστή και ως «κοιλιοκάκη». Η Ειδική Νοσολογία συσφίγγετο ασφυκτούσα στο δίτομο ογκώδες σύγγραμμα του Αραβαντινού, συμπληρωμένο από τις «Σημειώσεις» του Πεζόπουλου. Ευτυχώς, τα σημεία της φλεγμονής ήταν πάντα σταθερά: rubor, tumor, calor, dolor. Εκείνη τη νύχτα είχες γυρίσει από την προαιρετική και ήταν αδύνατον να κοιμηθείς - παρά την νεμπουτάλη που 'χεις πάρει. Η Διοικουάσα σου σου πρότεινε να πάει στην καντίνα, να βάλει τον δίσκο με το «Claire de lune» του Debussy. Την επομένη είχες την εξέταση στην Παθολογοανατομία του Συμεωνίδη. Τον φανταζόσουν ήδη να έχει τις κακές του και να κόβει αράδα. Άρτι αφιχθείς εξ Αμερικής είχε κάνει μια θεατρική πρώτη εισόδο στο αμφιθέατρο από τα «ορεινά» - με την μπέρτα του να ανεμίζει. Ορειβάκιος πλέον μεϊδιά σε μια γωνιά του ΑΠΘ. Αποκοιμήθηκες πλάι στο Merck Manual. Το πρωί σε ξύπνησαν τα πουλιά από τον κήπο του Κυβερνείου.

Ήταν 17 Οκτωβρίου του 1953 όταν ταξίδεψες με το τραίνο για να παρουσιαστείς στην ΣΙΣ. Την επόμενη ημέρα πήρες το λεωφορείο προς Ντεπό και κατέβηκες στην στάση «Κυβερνείο». Εκεί, στην οδό Βασιλίσσης Όλγας 66, στο κτήριο της προπολεμικής Γερμανικής Σχολής στεγαζόταν η σχολή σου. Στις 18 Οκτωβρίου - ανήμερα του Ευαγγελιστή Λουκά - παρουσιάστηκαν σ' αυτόν 30 μαθητές. Στις 15 Νοεμβρίου άλλοι 16. Η σπουδαστική σου ζωή κύλησε μέσα στους λευκούς θαλάμους. Στο αναγνωστήριο της Σχολής μελετούσες το Merck Manual, την «Ανατομική» του Σκλαβούνου, αμερικάνικα εγχειρίδια επιδησιολογίας, το σύγγραμμα «Πρώτες βοήθειες μετά οδηγίων προλήψεως ατυχημάτων και στοιχείων Ανθρωπολογίας», το βιβλίο του Chamberlain για τα συμπτώματα των ασθενών κλινικής ιατρικής, τους έγκρω-

μους ξενόγλωσσους Άτλαντες του Spalteholz. Στην ορκομωσία της σχολής σου, στις 13 Ιουνίου του '59, ένας από τους καθηγητές σας διαπίστωσε καριολογώντας: «Τώρα πια είστε έτοιμοι να εκστρατεύσετε κατά της Κοινωνίας!» Είχαν προηγηθεί η Παθολογία του Αλεξανδρίδη, η αναγνώριση ιστών σε χρωματισμένα παρασκευάσματα, η Ψυχιατρική του Αναστασόπουλου, οι περιπτώσεις «πχω-λαλίας» και «πχω-πραξίας» στο δημόσιο ψυχιατρείο στο Λεμπέτι, η Μικροβιολογία του Χατζηβασιλείου, χιουμοριστικά σουαρέ εμπνευσμένα από την αιχμαλωσία του Τζερόνιμο, η Ιατροδικαστική του Καβαζαράκη, κοπή κρυσταλλικής καφεΐνης για ολονύκτιο διάβαση, η Δερματολογία του Ρέλια, ασκήσεις βολής και κατάληψης με εφ' όπλου λόγχη, πυγολαμπίδες στο πράσινο του μοσχολέμονου, πολύωρες νυχτερινές πορείες της διμοιρίας, η Χειρουργική του Μισιρλόγλου.

Ήσουν πάντοτε υπερήφανος για τη σχολή από την οποία αποφοίτησες, τη Στρατιωτική Ιατρική Θεσσαλονίκης, αλλά και για τους γονείς σου που υπήρξαν άνθρωποι των κινήσεων και του μόχθου, σιδιρουργός ο παππούς μου ο Νίκος, καπνεργάτρια η γιαγιά μου η Παναγιώ. Υπήρξες άριστος αξιωματικός και άκεραιο άνθρωπος. Αγάπησες πολύ την οικογένειά σου, τη γυναίκα σου και τις δυο σου κόρες, τους γαμπρούς, τα εγγόνια σου, στήριξες αυτήν την οικογένεια με όλες σου τις δυνάμεις, πορεύθηκες στη ζωή σου ως άνθρωπος καθαρός, με αρχές, με ήθος, με αξιοπρέπεια, σάθηκες πολύ κοντά στους φίλους, τους συμμαθητές και τους συγγενείς σου, άσκησες την ιατρική επιστήμη με υπευθυνότητα και ευσυνειδησία, υπηρέτησες την πατρίδα σου με σεβασμό, δεν ψεύτισες και δεν πρόδωσες ποτέ κανέναν και σε τίποτε.

Εύχομαι εκεί όπου βρίσκονται να ακούς ακόμη τα πουλιά από τον κήπο του Κυβερνείου.

Η κόρη σου Γιώτα
(Φιλόλογος-συγγραφέας)

* * *

Μπαμπά,
τον τελευταίο περίπου έναν χρόνο τρέξαμε έναν μαραθώνιο σαν κατοστάρη, για να σε βοηθήσουμε όπως μπορούσαμε και για να καλύψουμε τις ανάγκες σου.

Συνεργάστηκες κάθε στιγμή, αλλά ευτυχώς τον τελευταίο λόγο για το τέλος σου τον είχες ο ίδιος, εσύ.

Και τώρα, αμέσως μόλις η μέριμνα άρχισε να φεύγει, εγώ βρίσκω ξανά τον μπαμπά μου, τον σεβαστό κύριο Δημήτρη για πολλούς, τον Μήτσο για τους αγαπημένους σου Καστελλιώτες, τον στρατηγό για την οικογένειά σου του στρατού, τον άνθρωπο, τον γιατρό.

Και με το που παίρνω ελάχιστη απόσταση ξαναβρίσκω επίσης το ιδιαίτερο κράμα ανθρώπου που υπήρξες, απέραντα αξιοπρεπής, άκεραιο, πανένημος, ευφυής, ευγενής, δυναμικός, ευρηματικός, στοχαστικός, και πληθωρικός. Με χιούμορ και με τις αγαπημένες σου ιστορίες πορεύτηκες μία πλούσια σε εμπειρίες ενήλικη ζωή.

Ένα είδος ανθρώπου σπάνιο, με αντιφάσεις και εναλλαγές, όπως σε κάθε ολοκληρωμένη προσωπικότητα.

Κρατώ τη στάση σου απέναντι στη ζωή σαν παράδειγμα και τη βαθειά αγάπη σου σαν ευχή και φυλαχτό να με συντροφεύουν στη ζωή.

Ας είναι η μνήμη σου πατιοπνή.

Αντίο μπαμπά.

[Θεοδώρα Διέννη]

* * *

Αποχαιρετισμός από τον Ηλία Π. Πιπέλια

Αγαπητέ μου Θεέ, λεβέτι Στρατηγέ!

Εάν κατέγραφα όλα όσα προσέφερες και όσα πλημμυρίζουν την καρδιά στην ειδηση του τέλους σου, ο χώρος της εφημερίδας μας δεν θα επαρκούσε.

Παγκοίμως γνωστό το μέγεθος που υπήρξες στον δημόσιο βίο. Στρατιωτική Ιατρική, Πνευμονολόγος - Υφηντής, σαράντα δύο έτη υπηρεσίας, Διευθυντής 401 ΓΣΝΑ, Υποστράτηγος, Διοικητής Υγειονομικού Σώματος Ελληνικού Στρατού.

Αμέτρητοι οι νεαροί επιστήμονες στους οποίους μεγαλόψυχα παρείχες ώθηση ανεξίτηλα. Όν ουκ έστι αριθμός των πασχόντων που εκ της θέσεως σου συνέδραμες. Καστελλιώτες, Φωκαείς, Στερεοελλαδίτες, Συνέλληνες.

Δι' ο και καθολικός ο σεβασμός που απολάμβανες. Εκ βαθέων, τρεις μόνο καταθέσεις.

Σκηνή Πρώτη. Πριν πολλά χρόνια. Νήπιο. Από τις πρώτες επισκεφθεί ταξιδεύοντας από την πόλη όπου υπηρετούσες. Φέρνοντας όπως πάντα ένα υπέροχο λεύκωμα, από κείνα που μ' έμαθαν ανάγνωση. Όμως το απόγευμα ετοιμάζεσαι να φύγεις, προφανώς η άδειά σου λήγει. Αρχίζω να φωνάζω κλαίγοντας «Δεν θέλω να φύγει ο θεός!». Θυμάμαι σαν τώρα μέσα στο αστραφτερό βλέμμα σου, βασικό στοιχείο προσωπικής γοητείας, να αντιμάχονται δυο συναισθήματα. Από τη μια η έγνοια του συνεπούς αξιωματικού, από την άλλη η υπερηφάνεια για την λατρεία του ανηψιού. Βγίκες

για τηλέφωνο, μάλλον ζήτησες παράταση άδειας, επέστρεψες. Η συναναστροφή συνεχίστηκε, αργά με βάλει με την αδερφή σου ευτυχί για ύπνο κι έφυγες, νύχτα. Τότε τα κατάφερα. Σήμερα, αλλοίμονο, όσο και αν έκλαιγα δεν θα γυρίσεις πίσω ...

Σκηνή Δεύτερη. Διαρκείας. Οι κοινωνίες διοικούνται με ιδέες. Οι ιδέες δημιουργούν τα πρότυπα. Τα πρότυπα καθορίζουν το αν μια κοινωνία κατευθύνεται προς την επιβίωση ή τον αφανισμό. Ανήκες στην γενιά που έστησε πάλι την πατρίδα στα πόδια της, μετά τον ζόφο του 1940-49. Και όταν έλαβε χώρα η επέλαση των ακρειών, όπως ο Φάρος της Αλεξανδρείας καθοδηγούσε τάλανες ναυτιλλομένους προς ασφαλή ξηρά, στεκόσουν εκεί για να φωτίζεις με το ήθος και την ακεραιότητά σου τον ευρύ και στενό περίγυρο προς μια προσωπική ολοκλήρωση, ίσως ανακόλουθη με τους καιρούς σίγουρα όμως συνακόλουθη με την εσωτερική πλήρωση. Και το υπόδειγμα σου που περιστασιακά λοιδορήθηκε, επιστρέφει θριαμβικά καθώς κοσμοθεωρίες που διεκδίκησαν θέση αυτοεκπληρώσεως οδεύουν προς αποτέφρωση, ενώ η ζωή αναζητεί πάλι τις πραγματικές σταθερές στις οποίες πάντοτε βασιζόταν.

Σε ευχαριστώ γιατί οι υποθήκες σου μου χάρισαν αυτό που μισούν οι απάτριδες : Ταυτότητα.

Σκηνή Τρίτη. Πριν λίγα χρόνια. Ακόμα ακμαίος. Τον Αύγουστο, στην Αθήνα όλοι λείπουν. Εκείνον όμως πίσουν εκεί και, ευτυχώς, μόνος. Βρεθήκαμε στον «Κίτσουλα», Χαλάνδρι. Αρνάκι ψητό και πολλά συνοδευτικά. Σαν μια αναδίωξη του ιστορικού, εορταστικού, οικογενειακού τραπέζιου. Θυμηθήκαμε, σχολιάσαμε, γελήσαμε, εκμυστηρευθήκαμε. Το παιδί που πήρες απ' το χέρι να βγάλεις στη ζωή, ομοιότροπος για «Όσα λέν οι άντρες μεταξύ τους», καταπώς το τραγουδί. Στιγμές ανεκτίμητες. Και πριν τον αποχαιρετισμό : «Θεέ σ'Υ αγαπάω - Κι εγώ σ'Υ αγαπάω Ηλία».

Όλα όσα έπρεπε, έγιναν. Και επώθησαν. Κοιμάμαι πίσω σου. Αναπαύσου εν ειρήνη.

14 Ιουνίου 2024

☆☆☆

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΧΑΜΗΛΟΥ ΜΠΑΛΩΜΕΝΟΥ

Η Κωνσταντίνια Χαμηλού το γένος Θωμά γεννήθηκε και μεγάλωσε στα Καστέλλια όπου

και παντρεύτηκε τον Ασπράκη Μπαλωμένο. Δραστήρια και δυναμική μέχρι το τέλος μεγάλωσε 2 παιδιά και ευτύχησε

Κοινωνικά

ΘΑΝΑΤΟΙ

- Πέθανε στην Αθήνα και κηδεύτηκε στα Καστέλλια στις 5 Μαΐου 2024 ο Κώστας Σκόπας, ετών 83.
- Πέθανε στη Λαμία και κηδεύτηκε στα Καστέλλια στις 5 Ιουνίου 2024 η Κωνσταντίνια Μπαλωμένου.
- Πέθανε και κηδεύτηκε στα Καστέλλια στις 5/6/2024 η Ζωή Αποστολοπούλου, ετών 98.
- Πέθανε και κηδεύτηκε

στα Καστέλλια στις 5 Ιουνίου 2024 η Καλλιόπη Πολύχρονη, ετών 90.

- Πέθανε στην Αθήνα και κηδεύτηκε στα Καστέλλια στις 15 Ιουνίου 2024 ο Δημήτριος Διέννης, ετών 90.

- Πέθανε και κηδεύτηκε στην Αθήνα στις 20 Ιουνίου 2024 η Έλενα συζ. Αλεξ. Παπανικολάου.

- Πέθανε στην Αθήνα και κηδεύτηκε στα Καστέλλια στις 29 Ιουνίου 2024 η Δέποινα Τσακρή, ετών 95.

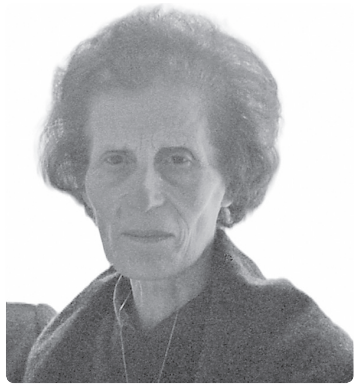

να δει εγγόνια και δισέγγονα. Την αποχαιρετούμε με αγάπη. Η οικογένεια της.

☆☆☆

ΖΩΗ ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΥ

Αποχαιρετισμός από τον **Ηλία Π. Πιπέλια**
«Μέρισαε βράχε να διαβώ, το κύμα ανδρειωμένο, λέγει στην πέτρα του γιαιού, θολό, μελανιασμένο...»

Θεία μου, όρθια απέναντι στη φηγούρα με το δρεπάνι, υπήρξες ο βράχος τον οποίο το ανελέητο κύμα της ζωής δεν κατάφερε να διαβρώσει.

Δοκιμάστηκες όσο λίγοι, χάνοντας νεότατους πατέρα, αδελφό, εγγονό, νύφη. Μετουσίωσες όμως την απώλεια σε ψυχική ρώμη. Και από κλαράκι στο δρόμο του Θεριστή έγινες δένδρο πελώριο, για να 'βρουν ίσκιο προστατευτικό, όλοι.

Έσχατο δείγμα Σουλιώτισσας, δεν χρειάζοσιν εσύ έμφυλα, εξ απονομής δικαιώματα. Τα αποκτούσες, όπως είναι ο τρόπος για τους άξιους, τους δυνατούς, τους υπερήφανους.

Συμπλήρωσες σχεδόν έναν αιώνα ζωής, αδιάκοπης στην διάρκεια του προσφοράς. Σε θυμάμαι πάντοτε ακμαία, ουδέποτε καμφθείσα από το διάβα του χρόνου, να είσαι ο ήλιος γύρω απ' τον οποίο περιστρεφόταν, σαν πλανήτες, ο οικογενειακός και όχι μόνο γαλαξίας. Να είσαι κόρη, νύφη, σύζυγος, μητέρα, γιαγιά, συγγενής, οικοκυρά, έμπορος, αγρότισσα, συγχωριανή. Να περιθάλλεις την προηγούμενη γενιά, να ανατρέφεις την επόμενη. Επίλεκτο μέλος, σταθερό σημείο

αναφοράς για την Κοινότητα και την Ενορία.

Έχοντας βιωματικά συναισθανθεί την ανάγκη του ανθρώπου δίπλα, όπου δει, να βρίσκεισαι πάντοτε εκεί, στην χαρά, αλλά κυρίως στην ανάγκη, στην λύπη και στον πόνο.

Σ' ευχαριστώ γιατί με όσα έλεγες, έδινες απαντήσεις στο ποιος είμαι κι από πού έρχομαι. Και γιατί με όσα έπραττες, έδινες σκίμα στο υπόδειγμα βίου που οφείλω να ακολουθήσω.

Αγαπημένη μου, αεικίνητη, ακαταπόνητη και νευρώδης, αξιόθνηκες το τέλος του καλού κ' αγαθού. Όρθια έζησες και όρθια έφυγες. Καλό Ταξίδι. Χαιρετισμούς σε όλους, φιλιά στην Ελένη και στα δυο «Δ» που μας ματώνουν...

☆☆☆

ΚΩΣΤΑΣ ΣΚΟΠΑΣ

Έφυγε από τη ζωή στις 5 Μαΐου 2024 και σε ηλικία 83 ετών ο Κώστας Σκόπας. Ο

Κώστας ήταν παντρεμένος με τη Σούλα, κόρη του Παναγιώτη και της Γιαννούλας Κυριαζή, με την οποία απέκτησε τρία παιδιά και πέντε εγγόνια. Εργάστηκε ως μηχανοδηγός στον ΟΣΕ και όταν συνταξιοδοτήθηκε ζούσε για μεγάλα διαστήματα στο χωριό μας που υπεραγαπούσε. Ο ίδιος καταγόταν από την κοντινή μας Δρυμαία (Γλούνιστα). Ήταν ευχάριστος στις συναναστροφές

του και πολύ φιλικός προς όλους.

Συμμετείχε σε όλες τις κοινωνικές εκδηλώσεις του χωριού, πάντοτε με ευχάριστη διάθεση, αν και ο ίδιος αντιμετώπιζε προβλήματα υγείας. Εκείνο όμως που τον συγκλόνισε και τον τάραξε ψυχικά ήταν ο ξαφνικός θάνατος της κόρης του που έφυγε σε πολύ νεαρή ηλικία.

☆☆☆

ΚΑΛΛΙΟΠΗ ΠΟΛΥΧΡΟΝΟΥ

Στις 5 Ιουνίου 2024 έφυγε από κοντά μας στα 90 της χρόνια η μάνα και γιαγιά μας

Καλλιόπη Θεμ. Πολυχρόνου το γένος Στεργιοπούλου.

Από μικρή έζησε τα προβλήματα της ζωής του χωριού και εργάστηκε σκληρά για την οικογένειά της. Υπήρξε τίμια, με ανοιχτή καρδιά και χέρια προς όλους.

Χάρηκε με τα παιδιά της, τα εγγόνια της και τον δισέγγονό της.

Θα σε θυμόμαστε πάντα με αγάπη.

Τα παιδιά σου και τα εγγόνια σου

☆☆☆

ΕΛΕΝΑ ΣΠΑΘΗ-ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ (σύζυγος του Αλέξανδρου Π. Παπανικολάου)

Η Έλενα Σπάθη παντρεύτηκε σε νεαρή ηλικία το συγχωριανό μας ιπτάμενο αξιωματικό

της Αεροπορίας Αλέξανδρο Παπανικολάου, μετέπειτα αρχηγό της Αεροπορίας. Από το 1955 που παντρεύτηκε μέχρι και το θάνατο του άντρα της, επισκεπτόταν ανελλιπώς και σε κάθε ευκαιρία το χωριό το οποίο και υπεραγαπούσε.

Καταγόταν από τη Σάμη Κεφαλλονιάς και οι γονείς της ήταν εκπαιδευτικοί. Μιλούσε πολύ καλά Γαλλικά και Ιταλικά, καθώς και Αγγλικά.

Απέκτησαν δύο παιδιά, τη Βίκη και τον Παναγιώτη (Πη). Η Έλενα συνόδευε πάντοτε το σύζυγό της και τον ακολουθούσε συμμετέχοντας και η ίδια σε όλες τις κοινωνικές, κοσμικές και πολιτιστικές εκδηλώσεις του χωριού και των Συλλόγων του. Ιδιαίτερη ήταν η συμμετοχή

και παρουσίασή της στις εκδηλώσεις του Προοδευτικού Συλλόγου «ΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ» της οποίας ήταν μέλος. Για πολλές θητείες ήταν και μέλος της Εξελεγκτικής Επιτροπής.

Η Έλενα ήταν ως άνθρωπος ευθύς, χαρισματικός, κοινωνικός, διακριτική και πολύ αγαπητή με όποιον συναναστρεφόταν. Με την ισχυρή και πληθωρική προσωπικότητά της προσέγγιζε με μεγάλη άνεση μικρούς και μεγάλους και σκορπούσε παντού το γέλιο και τη χαρά.

Ως νύφη του χωριού της εποχής της είχε κερδίσει την αγάπη και την αποδοχή όλων των χωριανών του άνδρα της που θα τη θυμούνται πάντα ως έναν σπουδαίο και εξαιρετικό άνθρωπο. Τα τελευταία χρόνια, μετά το θάνατο του συζύγου της που τη συναντούσα συχνά είχα εντυπωσιαστεί από το χαρακτήρα της και εκτιμούσα ιδιαίτερα τη μεγάλη αγάπη για το χωριό μας.

☆☆☆

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΤΣΑΚΡΗ (κόρη του αείμνηστου Γιώργου Παπαγεωργίου)

Τον επικίδειο εκφώνησε η ανηψιά της Σίσσυ Κωσταρά.

Θεία Δέσποινα Πολυαγαπημένη μας θεία, μητέρα, γιαγιά, εξαδέλφη, συγχωριανή, γεπόνισσα, φίλη, μη προπάντων αθηναία ΚΥΡΙΑ

Θεία Δέσποινα, νάμαστε όλοι εδώ κοντά και γύρω σου στα αγαπημένα μας Καστέλλια για να σε αποχαιρετίσουμε...

Ναι! φεύγεις πλήρης ημερών όπως είθισται να λέγεται, αλλά το πιο σημαντικό πλήρης όμορφων αναμνήσεων και αγάπης από όλους μας για το πρόσωπό σου.....

Τόσες ιστορίες για τα παιδικά σας χρόνια εδώ στα Καστέλλια καθώς μεγαλώνετε με τα αγαπημένα αδελφια σου την Ιωάννα τη μαμά μου που εκτός από αδελφή σου ήταν μέχρι το τέλος της ζωής της και η καλύτερή σου φιλενάδα, όπως έλεγες και το θείο Χρίστο, με όλα σας τα εξαδέλφια και ειδικά τους «Κωτσιόκηδες» και τις πολυαγαπημένες σου εξαδέλφες τις «Τσακαλέισσες» που μεγαλώνετε σαν αδελφές και που μέχρι τις τελευταίες ημέρες της ζωής σου τις θυμόσουν και τις ανέφερες με τόση τρυφερότητα, αγάπη και νοσταλγία..

Τόσες ιστορίες και απίθανες περιπέτειες από τον πόλεμο, στο μύλο του παππού, ευτράπελα και σοβαρά από τα παιδικά σας χρόνια στο σχολείο, διηγήσεις από παραδόσεις και έθιμα

του χωριού, τα πανηγύρια στο Παλποκασέλι, αναμνήσεις από τις καλοκαιρινές σας διακοπές στο σπίτι του παππού σας του Κώστα Παναγιώ στο Γαρδικάκι, φωτογραφίες και κειμήλια μιας τόσο ενδιαφέρουσας ζωής σε εκείνο το υπέροχο πατρικό σπίτι στο πέρα το χωριό, στα «Παπαγεωργιείκα», όπου εκτυλισσότανταν κληματαγωγικές σκηνές στην τόσο ενδιαφέρουσα ζωή, κοντά στον πατέρα σας το γιατρό του χωριού Γεώργιο Παπαγεωργίου....

Τι να πρωτοθυμηθώ θεία μου... Τις εκατοντάδες χιλιάδες ώρες που μιλούσαμε άλλοτε διαζώσης κι άλλοτε στο τηλέφωνο, ειδικά τα τελευταία χρόνια που τα κινητικά προβλήματα δεν σου επέτρεπαν πολλές μετακινήσεις, έμαθα τόσα πολλά από εσένα... Αναπολήσαμε μέσα από τα δικά σου βιώματα και τις δικές σου διηγήσεις εκείνες τις παλιές δικές σας εποχές, και ήταν σαν να τα ζούσα κι εγώ... Διδάχτηκα τόσα όσα, ούτε τα βιβλία θα μπορούσαν να μου περιγράψουν.... Με έκανες πιο σοφή....

Θεία Δέσποινα είναι αλήθεια ότι έζησες μια όμορφη και ενδιαφέρουσα ζωή πλάι στο σύζυγο κι αγαπημένο μας θείο Ζαχαρία Τσακρή. Ως κόρη και σύζυγος γιατρού, στάθηκες επάξια, σύντροφος ακλόνητα δίπλα του. Μοιράστηκες πολλά και του συμπαραστάθηκες τόσο στα εύκολα όσο και τα δύσκολα... Εργαστήκατε πολύ σκληρά κ οι δύο σας στις εποχές εκείνες που ως δημιουργικοί νέοι αναστήσατε και εσείς τη μεταπολεμική Ελλάδα μας. Χίσησατε το σπιτικό σας και κάνατε την προκοπή σας πάντα φιλόξενοι και φιλόνητοι σε ασθενείς και συνάνθρωπους. Και εσύ θεία μου μία γυναίκα ευγενική, ευσεβής, ευπροσήγορη, γλυκομίλητη, νοικοκυρά, δοτική, πάντα γενναϊοδωρη και συναισθηματική με εκείνη τη δικιά σου γλύκα και το χιούμορ που πάντα σε χαρακτήριζε, με ενσυναίσθηση και συμπόνια για τους συνανθρώπους σου, έτοιμη πάντα να ακούσεις, να συμβουλευθείς, να φιλέψεις και να προσφέρεις απλόχερα στο φιλόξενο σπιτικό σου. Πάντα με το γλυκό σου χαμόγελο στο πρόσωπο και τον καλό λόγο στα χείλη.

Φαινόσουν εύθραυστη, όμως στην ουσία ήσουν πολύ δυνατή με έναν δυναμισμό κρυμμένο κάτω από την αξιοπρέπεια των γυναικών της γενιάς σου.

Το σπιτικό σου ήταν όλα αυτά τα χρόνια όπως και τα τελευταία Η ΕΣΤΙΑ, ο τόπος συγκέντρωσης όλων των αγαπημένων σου. Πολλές φορές το κάναμε, να συγκεντρωθώμαστε παιδιά, ανήψια και εγγόνια στα κυριακάτικα γεύματα στο σπίτι του. Τα αποκαλούσαμε τα «Δεσποινάκια» προς τιμήν σου και γελάγαμε και γέλαγες και εσύ τόσο ευτυχισμένη περιστοιχισμένη από όλους τους αγαπημένους σου.... Και νιώθαμε όλοι μας αυτή τη λαμπρότητα που φέρνει η επαφή με τα δικά σου τα πολύ δικά σου αγαπημένα πρόσωπα που εκτός από το DNA, σε συνδέουν τόσα συναισθήματα και βιώματα...

Ευτύχισες να μεγαλώσεις 4 υπέροχα παιδιά: την Αλεξάνδρα, τη Μαρία, το Θανάση και το Γιώργο μας. Και το σημαντικότερο ευτύχισες να τα δεις και να τα καμαρώσεις να προ-

(Συνέχεια στη σελίδα 4)

ΧΡΗΜΑΤΑ ΜΑΣ ΑΠΕΣΤΕΙΛΑΝ

	ΕΥΡΩ
- Γεωργία Σπέντζου	50
- Τάκης Ν. Παπανικολάου	70
- Δέσποινα Παπανικολάου	100
- Μαρία Παναγ. Σίμου	50
- Γεώργιος Αθαν. Μπάκας	50
- Αργύρης Λαζαρίμος	30
- Σπύρος Παπασπύρου	50
- Λουκάς Δούκας	30
- Περικλής Ιω. Μπαλωμένος	200
- Ειρήνη Κορδά και Κορδά - Κουσουρή Ευθυμία	30

Διόρθωση: Στο προηγούμενο φύλλο αντί του σωστού ονόματος Γεωργία Κουσουρή, γράφτηκε Γιάννα Κουσουρή.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΕ ΜΝΗΜΗ ΘΑΝΟΝΤΩΝ

- Στη μνήμη της συζύγου του Παναγιώτα
- Γεώργιος Σερ. Χαμηλιός 200
- Στη μνήμη Καλλιόπης Πολύχρονου
- Γεωργία και Κώστας Πολύχρονος 100
- Πόπη Ηλία Μοσχογιού 100
- Νίκη Ηλία Μοσχογιού 100
- Στη μνήμη της μητέρας και γιαγιάς Ζωής Αποστολοπούλου
- Τα παιδιά και τα εγγόνια της 150
- Στη μνήμη της Ζωής Αποστολοπούλου & Δημητρίου Διέννη
- Ηλίας Πιπέλιας 50
- Στη μνήμη Δημητρίου Διέννη
- Γιώτα και Δώρα Διέννη 100
- Στη μνήμη Δέσποινας Τσακρή
- Μαρία Τσακρή-Παίζη 100
- Αθανάσιος Ζ. Τσακρής 100
- Γεώργιος Ζ. Τσακρής 100

Αυτοί που μας έφεραν

(Συνέχεια από σελίδα 3)

δεύουν όλα σε σπουδές και επιλογές ζωής με τις οικογένειές τους.

Έκανες άξιες νύφες και γαμπρούς που σεβάστηκαν και τίμησαν την οικογένειά σου, και την μεγάλωσαν όμορφα με 8 θαυμάσια εγγόνια!!

Άκουσες και το όνομά σου στις 3 Δεσποινούδες τις εγγονές σου!

Πολλές φορές μου έλεγες « Σισσάκι μου εγώ από μικρή αγαπούσα πολύ τα παιδιά και πάντα ήθελα να έχω μεγάλη οικογένεια!»

Κι αλήθεια θεία μου την έκανες και ήσουν υπέρ τυχερή να δεις να μεγαλώνουν στις παρυφές της οικογένειας αυτής και οκτώ χαρισματικά δισέγγονα, που πλημμύρισαν τη ζωή σου με την ευτυχία του ανθρώπινου προορισμού.....

Δυστυχώς όμως πόνοσες και τόσο πολύ πριν 4 χρόνια με τον αδόκητο χαμό της πρώτης κόρης σου της Αλεξάνδρας σου! Και αυτό το δυσβάσταχτο παράπονο έγινε πόνος βαθύς και βογκητό μακρόσυρτο που σε συνόδευσε μέχρι την τελευταία σου πνοή....

Πολλές φορές μου εξομολογιόσουν πόσο θα ήθελες να έχεις όλα σου τα παιδιά, τα εγγόνια και τα δισέγγονα κοντά σου, στο ίδιο σπίτι, πράγμα βέβαια αδύνατον.. Ευτυχώς όμως είχες κοντά σου να σου δίνουν χαρά, τον έναν Ζαχαρία τον βενιαμίν στον κάτω όροφο και την Νιέλλα τη μεγαλύτερη εγγονή σου στον επάνω όροφο.... Κι είναι αλήθεια ότι το Νιέλλακι σου το πρωτοπαλικό σου, όπως έλεγες, στάθηκε αληθινός φάρος δίπλα σου τα τελευταία και πιο δύσκολα χρόνια... Μέχρι το τέλος....

Όμως και τα άλλα σου εγγόνια και πολύ περισσότερο τα παιδιά σου, ο καθένας από το δικό του μετερίζι, συνέβαλαν, ώστε να ομορφύνουν και να βελτιώσουν την ποιότητα της καθημερινής ζωής σου με ενδιαφέρον και σεβασμό στο πρόσωπό σου.....

Τι κι αν οι στέγες σας ήταν μακρυνά... οι καρδιές όλων των δικών σου ήταν πάντα τόσο μα τόσο πολύ κοντά σου..... Έτσι όπως ταίριαζε στην υπέροχη προσωπικότητά σου, σε εσένα που αξιόπληκτες να ξεπεράσεις με τόση αξιοπρέπεια και την ένατη δεκαετία της ζωής.... Ήταν τιμή για όλους εμάς και μόνο που είχες το κουράγιο να ζεις για τόσα χρόνια και να σε έχουμε κοντά μας. Να σε φωνάζουμε μαμά, γιαγιά και θεία και να νιώθουμε και εμείς όλοι οι μεγαλύτεροι μία παράταση της παιδικής μας ηλικίας... Και τώρα... Τέλος εποχής θειούλα μου.. Τέλος στις χάρες...

Συναισθηματική ενδηκίωση!! Θα αποθησαυρίσουμε και θα ζήσουμε με τις αναμνήσεις και τις διδασχές σου θειούλα μας...

.... Επειδή ήσουν πάντα τόσο καλός και δοτικός άνθρωπος η ζωή έστειλε κοντά σου για να σε φροντίσει, και την Ειρήνη, την κυρία που σου στάθηκε με τόση αφοσίωση, υπομονή, φροντίδα και πίστη μέχρι το τέλος. Έφερε αγαλλίαση και ειρήνη στις δύσκολες στιγμές σου, βοήθησε με ηρεμία και γαλήνη στην καθημερινότητά σου. Σε βοήθησε και σεβάστηκε τις ανάγκες σου. Στο όνομα του ευγενικού σου χαρακτήρα αληθινά αξίζει να την ευχαριστήσουμε πολύ, για όλα όσα σου προσέφερε.

..... Και τώρα θειούλα μου φεύγεις... Είμαι σίγουρη ότι θα έχετε πολύ ωραία παρέα εκεί, στην επάνω γειτονιά των Αγνέλων με τοόσες αγαπημένες ψυχές να σε περιμένουν, για να σε υποδεχτούν εκεί..

Από αγαπημένους φεύγεις και σε αγαπημένους θα πας.... Όπως πάντα άλλωστε...

Και εμείς με πόνο αλλά και τόση τρυφεράδα, σεβασμό, προσοχή και νοσταλγία σε εναποθέτουμε στην αγκαλιά της ιερής Καστελλιώτικης γης, που τόσο αγάπησες, για να κινήσεις το μακρύ ταξίδι σου...

Σε ευχαριστούμε για όλα που νοιώσαμε, ζήσαμε και που μάθαμε κοντά σου.

Καλό σου ταξίδι με καλό Παράδεισο και καλή αντάμωση Θεία Δέσποινα...

Και να θυμάσαι :

Σε Αγαπάμε πολύ όλοι μας !!

Χαιρετισμός από την κόρη της Μαρία

Μακρύ κορραϊκό ταξίδι το πεπρωμένο... Μα το χειρότερο, πας ή έρχεσαι; Δεν ξέρεις... Ελπίζουμε στην επάνοδο, μιας και "όσοι φεύγουν είναι αδράτοι, αλλά δεν είναι απόντες". Εξάλλου, μόνο όσους ξεχνάει με πεθαίνουν... οι υπόλοιποι ζουν για πάντα στις καρδιές μας!!!!!! Αποχαιρετήσαμε την πολυαγαπημένη μας μητέρα, που ξεκίνησε το μεγάλο ταξίδι της ψυχής της, στην μακάρια οδό προς την διαρκή Ειρήνη. Τα συναισθήματα που πυροδότησε η απώλεια είναι θαυμάσια!!! Κόρη και σύζυγος γιατρού, δημιούργησε την δική της όμορφη οικογένεια, με τον αείμνηστο πατέρα μας Ζαχαρία Τσακρή, την οποία ευτύχησε να δει αποκατεστημένη και να χαρεί παιδιά, εγγόνια, αλλά και δισέγγονα. Τα τελευταία χρόνια της ζωής της όμως, η οδυνηρή απώλεια της κόρης της και αδελφής μας Αειμνήστης Αλεξάνδρας, την κατέβαλε παντοιοτρόπως. Σε όλη της τη ζωή υπήρξε υπόδειγμα για μας, με μια έμφυτη καλοσύνη, που καθρεφτιζόταν σ' ένα πηγαίο χαμόγελο, ευγένεια, αρχοντιά, πραότητα, απεριόριστη υπομονή, δοτικότητα, ηθικές αξίες, και απλόχερη και ανιδιοτελή αγάπη και φροντίδα για όλους, χαρακτηριστικά, τα οποία φρόντισε να μας καθοδηγούν στη ζωή μας!!!!

Καλό σου ταξίδι στο φως πολυαγαπημένη μας Μανούλα!!! Θα είσαι πάντα για μας ένας Φωτεινός Φάρος!!! Θα μας συνοδεύουν οι ευχές σου και το μεγαλείο της ψυχής σου!!! Θα κρατήσουμε πάντα την ανάμνησή σου ζωντανή και το πηγαίο χαμόγελό σου, με πολύ αγάπη για όλα όσα μας έδωσες!!!

ΜΑΡΙΑ ΖΑΧ. ΤΣΑΚΡΗ-ΠΑΪΖΗ

Απονομή Βραβείων Η' Διαγωνισμού Διηγήματος «Στέλιος Ξεφλούδας» με θέμα «Το Ποτάμι»

(Συνέχεια από σελίδα 1)

σμών, τα οποία κυκλοφορούν σε ανθολογίες, ήταν :

- Επιστροφή στο χωριό
- Εγκλημα στο χωριό
- Ο καπνός
- Ο Ξένος
- Το σχολείο
- Το τρένο
- Το Κάστρο

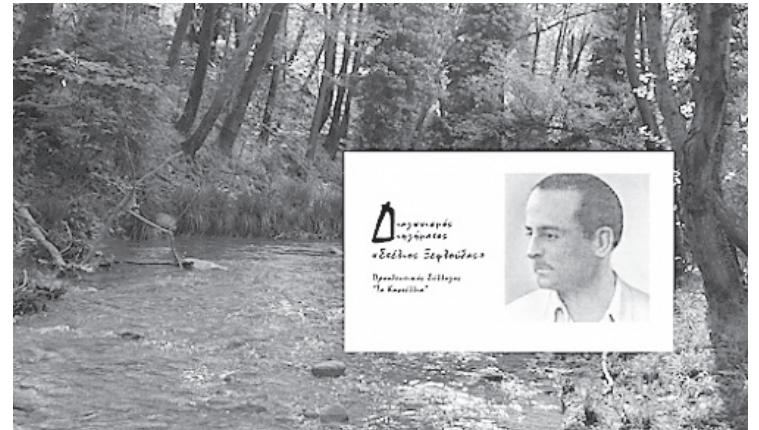
Στην Κριτική Επιτροπή του Διαγωνισμού μετείχαν:

- Η Δρ. Ευαγγελία Κανταρτζή διευθύντρια του Μουσείου Σχολικής Ζωής και Εκπαίδευσης
- Η Ντίνα Σαρακηνού, διευθύντρια του literature.gr -πρόεδρος PEN Greece
- Η Δρ. Καλλιόπη Στάρα, Ερευνήτρια-Διδάσκουσα Πολιτισμικής Οικολογίας-συγγραφέας
- Ο Κώστας Στοφόρος, πρόεδρος του Προοδευτικού Συλλό-

γου «Τα Καστέλλια»

-Ο Γιάννης Φαρσάρης, συγγραφέας -υπεύθυνος «Ανοικτής

από το BOOKIA.GR -Το Κοινωνικό Δίκτυο για τα Βιβλία και τους Αναγνώστες. Ευχαριστούμε και

Βιβλιοθήκης»

Θερμές ευχαριστίες για την υλοποίηση της τελετής απονομής online σε Live streaming

τον κύριο Πάνο Μπαλά από το «Ζω Φωκίδα» για τη στήριξη σε αυτή και σε όλες τις δράσεις Πολιτισμού στη Φωκίδα

ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΜΑΣ

(Συνέχεια από το προηγούμενο)

Νεότερα θρησκευτικά μνημεία

α) Μοναστήρι Πανάσσης Γραβιάς

Μοναστήρι του 15ου αιώνα, η Ζωοδόχος Πηγή της Παντάνασσας ή Πανάσσης, στις υπώρειες του Παρνασσού πάνω από την Τοπική Κοινότητα Γραβιάς καταφύγιο και ορμητήριο των αγωνιστών του 1821. Γνωστό και για τη μάχη της Πανάσσης στην επανάσταση του 1821.

β) Παλιοχριστιανική Βασιλική Μαριολάτας

Χριστιανικό μνημείο προγενέστερο του 5ου αιώνα που θεωρείται το αρχαιότερο μνημείο του είδους στην περιοχή μας. Έχει κριθεί μνημείο διατηρητέο αλλά δεν έχουν γίνει εργασίες συντήρησης και διαφύλαξης ευρημάτων. Βρίσκεται στην Τοπική Κοινότητα Μαριολάτας.

γ) Παναγία Αγίου Βασιλείου

Από τα παλαιότερα ξωκλήσια της περιοχής που βρίσκεται μεταξύ των Τοπικών Κοινοτήτων Οινόχωριου-Αποστολιάς, απόκρυφο και απάτητο από την τουρκική κατοχή.

δ) Βυζαντινός Ναός Αγίου Πνεύματος Πυράς

Βυζαντινός Ναός του Αγίου Πνεύματος που κτίστηκε το 800-850 μ.Χ. στο χωριό Πυρά. Στον περίγυρο του υπάρχουν Κυκλώπεια τείχη.

ε) Μοναστήρι Αγίου Γεωργίου

Ανάμεσα στα χωριά Οινόχωρι-Καλοσκοπή-Καστέλλια σώζεται το μοναστήρι του Αγίου Γεωργίου που στα χρόνια της Τουρκοκρατίας λειτουργούσε «Κρυφό Σχολείο». Η περιοχή ονομάζεται Παλιοκαστέλλι.

στ) Εκκλησία Αγίας Τριάδας

Ξωκλήσι της Αγίας Τριάδας, που βρίσκεται στην περιοχή Καλοσκοπής. Αποτελεί ιστορικό μνημείο της περιοχής, από τα παλιά χρόνια

μέχρι σήμερα.

ζ) Βυζαντινός Ναός Αγίας Ελεούσας

Κοντά στη Σουβάλα, σημερινή Τοπική Κοινότητα Πολυδρόσου, υπάρχουν τα ερείπια δύο Ιερών Ναών. Του Αγίου Χριστόφορου και της Παναγίας της Μαυρομαντήλας ή Αγίας Ελεούσας. Ο Ναός της Αγίας Ελεούσας διαστάσεων 19,95x10,40 αποτελεί κτίσμα του δεύτερου μισαίως του 6ου αιώνα. Ένα μεγαλύτερο χριστιανικό μνημείο του οποίου η αναστήλωση θα αποτελέσει πολύτιμη προσφορά στην περιοχή.

Νεότερα ιστορικά μνημεία

Στα 400 χρόνια της τουρκικής κατάκτησης η περιοχή μας, όπως και ολόκληρος ο ελληνικός χώρος, περνούσαν περίοδο βαρυσχευμωσίας που δεν άφηνε τη ζωή ν' αναπνεύσει ελεύθερα και να δημιουργεί. Η αναμονή της ώρας του ξεσηκωμού, για να φύγει ο δυνάστης, κράτησε πολύ και οι σποραδικές εξεγέρσεις, με πολλές από αυτές και στην περιοχή μας, συντηρούσαν το όνειρο της Εθνεγερσίας.

Η Φωκίδα και ειδικότερα η Β.Α. Παρνασσίδα πρωτοστάτησαν στην Εθνεγερσία και στήριξαν τον αγώνα. Το Χάνι της Γραβιάς, η Αλαμάννα, η συντριβή της στρατιάς του Ομέρ Βρυόνη στα ορεινά χωριά μας (Βλαχοχώρια), οι μάχες της Άμπλιανης και της Πανάσσης αποτελούν ιστορικά γεγονότα που έκριναν τον αγώνα.

Νεότερα ιστορικά μνημεία της περιοχής αποτελούν το ηρωικό Χάνι της Γραβιάς, τα σπήλαια των ηρώων του 1821, Θανάση Διάκου, Πανουργιά, Γκούρα, Τράκα, Παπανδρέα, τα ξωκλήσια και τα μοναστήρια που ήταν καταφύγιο των αγωνιστών του 1821, η σπηλιά στρατηγείου του Γεροπανουργιά και πολλά άλλα.

Ανεξερεύνητοι μνημειακοί χώροι

α) Ιστορικοί αρχαιολογικοί χώροι

Πολλά άλλα αρχαιολογικά

και ιστορικά μνημεία είναι διάσπαρτα στην περιοχή μας είτε εμφανή στην επιφάνεια τα οποία δεν αξιολογήθηκαν, μέχρι σήμερα, ή είναι κρυμμένα ακόμη στα σπλάχνα της γης.

Αρχαιολογικά ευρήματα εντοπίστηκαν στις Τοπικές Κοινότητες Πανουργιάς, Στρώμης, Καστριώτισσας, Μαυρολιθαρίου, όπως είναι το Κάστρο της Καστριώτισσας και τα όσα ευρήματα φυλάσσονται στο Μουσείο Γεωργίου Σιότροπου στην Τοπική Κοινότητα Πανουργιάς.

Οι χώροι αυτοί περιμένουν την αρχαιολογική σκαπάνη για να καλύψουν τα μυστικά τους.

β) Θρησκευτικοί ιεροί χώροι

Η περιοχή μας είναι διάσπαρτη από ερειπωμένα ξωκλήσια σε ιερούς χώρους με ιερά δάση τα οποία σεβάστηκαν οι γενιές που πέρασαν.

Γι' αυτούς τους ιερούς χώρους, με τα ιερά απομεινάρια κτισμάτων, δεν υπάρχουν πληροφορίες για την εποχή που κτίστηκαν και το πότε καταστράφηκαν είτε από το χρόνο, είτε από τους βανδαλισμούς.

Αυτά τα ξωκλήσια και οι ιεροί χώροι, γεμάτοι από φως και μαγεία φέρνουν τον άνθρωπο κοντά στο Θεό, τον οποίο ήθελαν σύμμαχο, προστάτη και παρηγορητή στον πόνο του και συμμέτοχο στις χαρές του. Ξωκλήσια που στέριωσε η ανθρώπινη πίστη σε μια εποχή που οι τοπικές κοινωνίες, ζούσαν με κοινωνικοοικονομική ευρωστία και προβληματισμού για το αύριο, σε μια ταραγμένη και ανασφαλή περίοδο, γεμάτη όνειρα και δημιουργική πνοή, που η πίστη, ήταν η μόνη στήριξη του αγώνα για ένα καλύτερο αύριο.

Οι ιεροί αυτοί χώροι είναι ανάγκη να κριθούν διατηρητέοι και να διαφυλαχθούν από τις ανθρώπινες επεμβάσεις.

(Συνεχίζεται)

**ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΤΕΣ:
ΚΑΝΟΝΤΑΣ ΤΙΣ
ΑΓΟΡΕΣ ΣΑΣ ΑΠΟ
ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ,
ΒΟΗΘΕΙ ΕΤΣΙ ΤΗΝ
ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΟΥ
ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ**

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΝ «Η ΠΡΟΟΔΟΣ»

- Ο Σύλλογος Γυναικών Καστελλίων «Η ΠΡΟΟΔΟΣ» το Σάββατο 18 Μαΐου 2024 στο κατάστημα Hard Rock

Castello του Μάκη Τσελέντη, τίμησε τη Γιορτή της Μητέρας. Η συμμετοχή των Γυναικών ήταν μεγάλη. Ακολούθησε μουσική και χορός, όπως φαίνεται στις φωτογραφίες του συνεργάτη μας Γιάννη Κυπουργού.

- Ο Σύλλογος Γυναικών Καστελλίων «Η ΠΡΟΟΔΟΣ» το Σάββατο 22 Ιουνίου 2024 πραγματοποίησε μονοήμερη εκδρομή στο Θέρμο Αιτωλοακαρνανίας. Το πρόγραμμα περιλάμβανε στάση για καφέ στην Ερατεινή Φωκίδας και επίσκεψη στην Ιερά Μονή Κοσμά

του Αιτωλού, επίσκεψη στο Θέρμο και επίσκεψη στην Ιερά Μονή Εισοδίων της Θεοτόκου Μυρτιάς. Φαγητό σε ταβέρνα (Αρχοντικό της Λίμνης). Στην επιστροφή μια ενδιάμεση στάση στο Γαλαξίδι για καφέ.

Παρατίθενται φωτογραφίες από την εκδρομή και

☆☆☆

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΝ «ΔΩΡΙΚΗ ΤΕΤΡΑΠΟΛΙΣ»

Στις 15 Ιουνίου το χορευτικό τμήμα του Πολιτιστικού Συλλόγου Καστελλίων αποδεχόμενο την πρόσκληση του Καλλιτεχνικού Εργαστηρίου Ιτέας, στα πλαίσια του διήμερου φεστιβάλ χορού παρουσίασε τους Ρομειλιώτικους χορούς τσάμικο και συρτό υπό τη καθοδήγηση της χοροδιδασκάλας κας Ζέφης Μιχαηλίδη. Ήταν μια πολύ επιτυχημένη εκδήλωση με χορευτικά τμήματα από όλη την περιφέρεια.

Μεγάλη έκπληξη της βραδιάς αποτέλεσε η συμμετοχή του Πολιτιστικού Κέντρου Καυκάσου που παρουσίασε Γεωργιανούς χορούς, ενώ εντύπωση προκάλεσε η χορευτική δεινότητα των χορευτών και οι τοπικές φρεσίδες τους.

το Μουσείο Θέρμου, όπου φιλοξενούνται ευρήματα από το Ιερό του Απόλλωνος Θερμίου, από μικρότερα γειτονικά ιερά, καθώς και ευρήματα από πόλεις-μέλη της Αιτωλικής Συμπολιτείας, που χρονολογούνται από τους προϊστορικούς χρόνους (2η χιλιετία π.Χ. έως και τη ρωμαϊκή κατάκτηση (2ος αιώνας μ.Χ.)

Οι επισκέπτες έφυγαν κατενθουσιασμένοι από τον πλούτο του Μουσείου και ευχαριστημένοι από την διαδρομή.

Καλοκαιρινές εκδηλώσεις

Ο Σύλλογος Γυναικών Καστελλίων «Η ΠΡΟΟΔΟΣ» προγραμματίζει την εκδήλωση «Γιορτή της Πίτας» για τις 16 Αυγούστου 2024.

Θα συνδιοργανώσει με τον Πολιτιστικό Σύλλογο Καστελλίων «Η Δωρική Τετράπολις» και τον Προοδευτικό Σύλλογο «ΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ» την εκδήλωση για παιδιά που θα γίνουν στις 14 και 21 Αυγούστου 2024.

Και θα συμμετάσχει και στο πανηγύρι του χωριού που θα γίνει στις 23 Αυγούστου 2024.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ 2024

Ο Πολιτιστικός Σύλλογος Καστελλίων παρουσιάζει και φέτος το πρόγραμμα των εκδηλώσεων του για το καλοκαίρι 2024. Στόχος του για άλλη μια χρονιά είναι η ενίσχυση της παράδοσης, η προώθηση νέων ιδεών αλλά και η ψυχαγωγία. Με μουσική, χορό, γεύσεις, πολιτιστικές και οικολογικές δράσεις αλλά και αρκετό παιχνίδι προσκαλεί μικρούς και μεγάλους, Καστελλιώτες και φίλους του χωριού μας να συμμετάσχουν στις εκδηλώσεις του.

• **Τρίτη 23 Ιουλίου:** Αιμοδοσία. Κοινοτικό Ιατρείο Γραβιάς.

Στις 23/7 θα πραγματοποιηθεί η καλοκαιρινή αιμοδοσία. Η παρουσία όλων είναι επιβεβλημένη για να συνεχιστεί η ύπαρξη της τράπεζας αίματος Καστελλίων και να μπορεί να προσφέρει σε όποιον έχει ανάγκη.

• **Παρασκευή 26 Ιουλίου:** 1ο River street Food Festival. Ανάπλαση στο ποτάμι.

Για πρώτη φορά ο Σύλλογος διοργανώνει στα Καστέλλια Food Festival. Στο μαγευτικό τοπίο της ανάπλασης θα δοκιμάσουμε νέες γεύσεις γλυκές και αλμυρές και θα απολαύσουμε ποτά και cocktails υπό τους ήχους Dj set σε μια μοναδική βραδιά.

• **Τετάρτη 14 Αυγούστου:** «Μυστήριο στα Καστέλλια»

Πρόκειται για ένα διαφορετικό κυνήγι θησαυρού που έχει ως σκοπό να ανακαλύψουμε την ιστορία του χωριού αλλά και να δημιουργήσουμε μια αστυνομική ιστορία μυστηρίου, μέσα από ένα διαδραστικό παιχνίδι, το οποίο απευθύνεται σε παιδιά από 5 ετών. Μια ευκαιρία για να μάθουν τα παιδιά την ιστορία μέσα από έναν διασκεδαστικό τρόπο, αλλά και να ανακαλύψουν τον ντετέκτιβ, τον συγγραφέα και τον ηθοποιό που κρύβουν μέσα τους. Το πρόγραμμα μακροχρόνιο και επιμελείται ο συγγραφέας και δημοσιογράφος Κώστας Στοφόρος.

• **Σάββατο 17 Αυγούστου:** 22ο River Party. Ανάπλαση στο ποτάμι.

Για 22η χρονιά συνεχίζεται η εκδήλωση που έγινε θεσμός για το χωριό μας. Με Dj που θα εναλλάσσονται, μουσική και πολλές εκπλήξεις. Ελάτε να χορέψουμε και να διασκεδάσουμε μέχρι το πρωί.

• **Τετάρτη 21 Αυγούστου:** 5ο Παιδικό Φεστιβάλ Φαντασίας, Δημιουργίας και Παιχνιδιού. Δημοτικό Σχολείο Καστελλίων.

Η αγαπημένη μας Λιλή Γάτη σε συνεργασία με την Αναστασία Καρανάσιου, την Γιώτα Λευκαδίτη και τον Σύλλογο διοργανώνει άλλη μια χρονιά το παιδικό φεστιβάλ. Η διοργάνωση θα είναι γεμάτη παιχνίδια και δραστηριότητες για μικρά και μεγαλύτερα παιδιά ενώ θα λειτουργούν ταυτόχρονα στο χώρο, γωνιές δημιουργίας και παιδική βιβλιοθήκη.

• **Πέμπτη 22 Αυγούστου:** Φεστιβάλ παραδοσιακών χορών. Δημοτικό Σχολείο Καστελλίων.

Χορευτικά τμήματα από την ευρύτερη περιοχή θα παρουσιάσουν χορούς από όλη την Ελλάδα σε μια βραδιά γεμάτη παράδοση, μουσική και χορό.

• **Παρασκευή 23 Αυγούστου:** Παραδοσιακή Πανηγυρίς. Δημοτικό Σχολείο Καστελλίων.

Το φετινό καλοκαίρι κλείνει όπως κάθε χρόνο με το παραδοσιακό πανηγύρι. Η φετινή ορχήστρα αποτελείται από τους: Κλαρίνο : Δημήτρης Κουτής, Τραγούδι: Χριστόδουλος Κωσταρέλος, Χρυσούλα Τζαμαλή, Βασίλης Ζαβαντιάς

Σας περιμένουμε όλους να διασκεδάσουμε.

Ζητάμε την οικονομική ενίσχυση όλων προκειμένου να συνεχίσουμε την έκδοση των «Καστελλιώτικων Νέων»

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΙ

Το παρακάτω άρθρο / σημείωμα με τίτλο: ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΙ δημοσιεύτηκε στα «Καστελλιώτικα Νέα» (φύλλο 81 (262) του 2018 και ήταν το πρώτο που δημοσιεύτηκε, ύστερα από πολλά χρόνια με την υπογραφή μου. Το αναδημοσιεύουμε σήμερα, ύστερα από έξι χρόνια, μετά από παράκληση ορισμένων αναγνωστών με σκοπό να κεντρίσουμε εκ νέου το ενδιαφέρον και άλλων αναγνωστών συγχωριανών μας, για να διαπιστώσουμε και να παρατηρήσουμε, τι έγινε και τι δεν έγινε τα έξι αυτά χρόνια στο χωριό. Αναμένουμε τις γνώμες, απόψεις, επισημάνσεις, κριτικές (θετικές ή αρνητικές) από όσους θα θελήσουν να συμμετάσχουν στη συζήτηση γύρω από τα θέματα που θίγει, επισημαίνει επιγραμματικά, το άρθρο. Θα σας είμαστε ευγνώμονες αν ανταποκριθείτε στο κάλεσμά μας.

Με αφορμή την αρνητική γνωμοδότηση των Τ.Κ. Καστελλίων και Καλοσκοπής, αλλά και του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Δελφών της «Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων του Μικρού Υδροηλεκτρικού Έργου (ΜΥΗΕ) στη θέση «Κουκουβίστα» επί του Μέγα Ρέματος της Τ.Κ. Καλοσκοπής» σκεφτήκαμε να θέσουμε μερικά απλά (ή και απλοϊκά) αν θέλετε ερωτήματα που απευθύνονται για προβληματισμό και σκέψη τόσο στους τοπικούς φορείς όσο και στους συντοπίτες μας Καστελλιώτες, που αφορούν την παραπάνω επένδυση, για να τη συσχετίσουν με παλαιότερες αντίστοιχες που απορρίφθηκαν με τον ίδιο κάθετο τρόπο.

– Συμφέρει ή όχι τον τόπο μας αυτή η επένδυση και με ποια κριτήρια περιβαλλοντικά, οικονομικά και κοινωνικά εξετάστηκαν τα βραχυπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα οφέλη σε επίπεδο κοινότητας;

– Εξετάστηκαν εξαντλητικά όλες οι παράμετροι και οι συνέργειες της επένδυσης του έργου, καθώς και τα οφέλη που θα προκύψουν βραχυπρόθεσμα και μεσοπρόθεσμα από την υλοποίησή του (απασχόληση μιας σειράς τεχνικών και άλλων συνεργείων, αντισταθμιστικά οφέλη της περιοχής κ.λπ.);

– Αρκούν τα επιχειρήματα που επικαλούνται στην αρνητική τους γνωμοδότηση οι εκπρόσωποι των Τ.Κ. Καστελλίων, Καλοσκοπής και Δημ. Συμβουλίου του Δ. Δελφών περί μηδαμινού οικονομικού και κοινωνικού οφέλους και σε ποια, έστω εμπειρική μελέτη στηρίζονται;

– Τα επιχειρήματα που επικαλείται το Τ.Κ. Καστελλίων στην απόφαση αρνητικής γνωμοδότησης που σχετίζονται με απώλεια νερού του αρδευτικού αύλακα κατά τους θερινούς μήνες δεν ευσταθούν για προφανείς λόγους, αφού η παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας θα γίνεται από την εκμετάλλευση του ύψους της πτώσης που δημιουργείται χωρίς εγκαταστάσεις αποταμίευσης νερού.

– Εξετάστηκε με επιτόπια επίσκεψη (αυτοψία) και με μελέτη των στοιχείων από την αντίστοιχη επένδυση που προχώρησε στη Λιλαία;

– Μήπως αντί της αρνητικής γνωμοδότησης έπρεπε να ανακαλέσουμε στη μνήμη μας παλαιότερες ανάλογες επιλογές για τις οποίες οι περισσότεροι τουλάχιστον Καστελλιώτες συντοπίτες μας έχουν μετανοιώσει;

– Αποδείχτηκε σοφή η απόφασή μας να απορρίψουμε τον αναδασμό στην κοινότητά μας; Ποια θα ήταν σήμερα η κατάσταση αν είχε γίνει ο αναδασμός;

– Ήταν σωστή η απόφασή μας να τορπιλίσουμε τη δημι-

ουργία φράγματος για να αρδεύεται τόσο η Καστελλιώτικη πεδιάδα όσο και οι όμορες με αυτή; Ποιο θα ήταν σήμερα το αποτέλεσμα αν είχε κατασκευαστεί το φράγμα;

– Πράξαμε σωστά που απορρίψαμε και μάλιστα σε αρχικό στάδιο, πριν το μελετήσουμε επαρκώς, μια άλλη μεγάλη επένδυση που θα υλοποιούσε εταιρεία συνεταιρικού τύπου που αφορούσε γεωργική, κτηνοτροφική και βιοτεχνική εκμετάλλευση της έκτασης που ορίζεται μεταξύ του οικισμού Καστελλίων και της Σιδηροδρομικής Γραμμής Μπράλλου;

– Ήταν σωστή η απόφαση που δεν ιδρύθηκε στο χωριό μας Αρχαιολογικό και Λαογραφικό Μουσείο για την ανάδειξη και διαφύλαξη της πολιτιστικής μας κληρονομιάς; Μας πρόφτασαν οι Μαργιολακώτες και μπράβο τους που κινήθηκαν σωστά.

– Απορρίψαμε με μεγάλη ευκολία την ίδρυση και λειτουργία παραρτήματος (δομής) του ΧΑΜΟΓΕΛΟΥ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ στο κτίριο του πρώην Δημοτικού Σχολείου. Σωστά πράξαμε;

– Στο παρά πέντε αποφύγαμε τη ματαίωση της ίδρυσης και λειτουργίας της Δημοτικής Βιβλιοθήκης Καστελλίων. Μήπως έφταιγε μόνο η γραφειοκρατία ή οφειλόταν και σε μεγάλο βαθμό σε αμέλεια και αδιαφορία κάποιων;

– Σε αρχικό στάδιο ματαώθηκε η υλοποίηση μιας σημαντικής δωρεάς του Γιάννη Μοσχολιού για την ίδρυση και λειτουργία Οίκου Ευγηρίας «Γηροκομείο» στο χωριό. Σ' αυτό πιθανόν να ευθύνονται λιγότερο ή και καθόλου οι τοπικοί φορείς και περισσότερο συγκεκριμένοι συντοπίτες μας. Η δωρεά θα ωφελούσε ή όχι το χωριό;

– Μία άλλη προσφορά στο χωριό του Γιάννη Μοσχολιού που απορρίψαμε ασυζητητί, ήταν η αναβάθμιση του κοινοτικού μας ιατρείου που προτάθηκε και μάλιστα επισήμως, μέσω των «Καστελλιώτικων Νέων» χωρίς ανταπόκριση. Η πρόταση αφορούσε τη λειτουργία του ιατρείου ως μονάδα πρωτοβάθμιας φροντίδας, με τρεις μόνιμους γιατρούς, ασθενοφόρο, ιατρικά μηχανήματα κ.λπ.

Μήπως λοιπόν θα ήταν πιο ρεαλιστικό και πιο φρόνιμο, αντί να σπύσουμε να γνωμοδοτήσουμε αρνητικά, να αποφανθούμε θετικά για την επένδυση και να φροντίσουμε και να διασφαλίσουμε να τηρηθούν αυστηρά οι όροι και οι τεχνικές προδιαγραφές κατασκευής του έργου και να εστιάσουμε στα αντισταθμιστικά οφέλη που αντιπροσφέρονται από την εταιρεία; Μήπως θα έπρεπε να εκμεταλλευτούμε προς όφελος του χωριού, χρησιμοποιώντας τα οφέλη αυτά, σε περίοδο

οικονομικής κρίσης, ώστε οι πόροι (οικονομικοί, τεχνικοί κ.λπ.) να χρησιμοποιηθούν για εκτέλεση έργων που χρειάζονται το χωριό; Η περίπτωση του Υδροηλεκτρικού Έργου δεν πρέπει να συσχετίζεται και να συγκρίνεται με την περίπτωση των Βωξιτών. Καμία σχέση. Το πρόβλημα των Βωξιτών είναι και πολύ σοβαρό και εξόχως περίπλοκο.

Με άλλα λόγια, αφού δεν υπάρχουν διαθέσιμοι κοινοτικοί πόροι για τους γνωστούς λόγους, για την αποπεράτωση, επισκευή ή συντήρηση έργων που πρέπει να γίνουν –και αφού υπάρχουν πράγματι τόσες ελλείψεις στην κοινότητα– γιατί οι πόροι της επένδυσης να μη χρησιμοποιηθούν γι' αυτόν τον σκοπό;

Έργα που μπορούν να γίνουν ή τουλάχιστον κάποια απ' αυτά που χρειάζονται άμεση παρέμβαση είναι:

– Το κτίριο του Κοινοτικού Γραφείου, ισόγειο, υπόγειο και ξενώνας, καθώς και ο προαύλειος χώρος που μένει αναξιοποίητος και βρίσκεται σε κακή, αν όχι άθλια κατάσταση, για πολλά χρόνια. Δεν πρέπει κάτι να γίνει;

– Το κτίριο ΛΕΖΑ (δωρεά Γιάννη Μοσχολιού) που κατά τη γνώμη μας χρειάζεται άμεση επέμβαση. Χάσκει τόσα χρόνια στο κεντρικότερο σημείο του χωριού χωρίς πόρτες και παράθυρα. Χρήσιμη βιτρίνα για το χωριό.

– Η περιφραγή και η διαμόρφωση – ανακαίνιση του γηπέδου που βρίσκεται στη θέση ΜΠΑΡΟΥΚΑ.

– Η επισκευή, το βάψιμο και ό,τι άλλη επέμβαση χρειάζεται για την καλή λειτουργία των ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΧΑΡΩΝ (Μπαρούκας, Αγίου Αθανασίου Χλωμού και Αγίου Αθανασίου Λυκόρραχης).

– Η περαιτέρω ανάπτυξη – διαμόρφωση του χώρου που βρίσκεται κάτω από το γεφύρι και τον περιβάλλοντα χώρο όπου γίνονται οι πολιτιστικές καλοκαιρινές εκδηλώσεις.

– Η κατασκευή αποθηκευτικού χώρου στο προαύλιο του πρώην Δημ. Σχολείου, για την εξυπηρέτηση άμεσων, αναγκών τόσο της Δημοτικής Βιβλιοθήκης, όσο και των Τοπικών Πολιτιστικών Συλλόγων.

– Παρεμβάσεις για την αποκατάσταση κακοτεχνιών και άλλων παραλείψεων που πρέπει να γίνουν, όταν ολοκληρωθεί η δικαστική προσφυγή, στο κτίριο του πρώην Δημοτικού Σχολείου.

Αν ανατρέξουμε στο παρελθόν (απώτερο και πρόσφατο) και παρακολουθήσαμε την όλη οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη του χωριού μας διαχρονικά θα διαπιστώσουμε ότι στον μεν ιδιωτικό τομέα (κατοικίες, καταστήματα και λοιπές υποδομές τους) που αφορούν την ιδιωτικότητα, την αισθητική και τις οικονομικές δυνατότητες του καθένα μας είχαμε μια αλματώδη ανάπτυξη, έστω και άναρχη που προέκυψε χωρίς την ύπαρξη στρατηγικής και συγκεκριμένου σχεδίου ανάπτυξης, αφού στις περισσότερες περιπτώσεις δε σεβάστηκαμε πολλά στοιχεία της παράδοσής μας, αλλά δεν είμασταν οι μόνοι. Παρόλα αυτά στον ιδιωτικό τομέα πετύχαμε

σε μεγάλο βαθμό μια ανεκτή οικιστική ενότητα που χαρακτηρίζει αυτή την πρόοδο. Δηλαδή, τα σπίτια μας που στο σύνολό τους σχεδόν είναι διώροφα και κεραμοσκεπή με προσεγμένες αυλές, κήπους, δεντροφυτεύσεις, μαντρότοιχους και περιφράξεις που διασώζουν στο σύνολό τους μια παραδεκτή και ανεκτή εικόνα αν συγκριθούν με άλλες περιοχές.

Αντίθετα στον δημόσιο (δημοτικό) τομέα δεν έχουμε δυστυχώς παρατηρήσει κάποια σημαντική εξέλιξη και πρόοδο, δηλαδή δεν έχουν γίνει και πολλά πράγματα, όπως θα αναμενόταν.

Τα δίκτυα που υπάρχουν: αρδευτικό, ύδρευσης, οδικό, κατασκευή δεξαμενής νερού, κατασκευή γέφυρας που συνδέει το Πέρα με το Δόθε χωριό, το κοινοτικό ιατρείο (δωρεά), το λιθόκτιστο πρώην Δημοτικό Σχολείο, πριν την υποτιθέμενη ανακαίνιση (δεν αναφερόμαστε σε έργα της εκκλησίας) η ύπαρξη τους ανάγεται στο απώτερο παρελθόν που ξεπερνάει την 60ετία. Στο σχετικά πιο πρόσφατο παρελθόν λίγα πράγματα έχουμε να παρατηρήσουμε, αν εξαιρέσουμε την ανάπτυξη και ανακατασκευή του χώρου γύρω από το γεφύρι και την κατασκευή μέρους του αποχετευτικού αγωγού.

Για την επέμβαση – ανακαίνιση του πρώην Δημοτικού Σχολείου ας μη μιλάμε καθόλου, αφού υπάρχει δικαστική εκκρεμότητα που αφορά διάφορες κακοτεχνίες και άλλες σοβαρές παραλείψεις ορατές δια γυμνού οφθαλμού.

Το Κοινοτικό Γραφείο που αφορά το πιο πρόσφατο παρελθόν δεν είναι και το καλύτερο παράδειγμα κοινοτικής διαχείρισης.

Η παντελής έλλειψη, εξάλλου, διαμόρφωσης πλατειών στο χωριό μας αποτελεί αφενός μια μαρτυρία της αδυναμίας να εκμεταλλευτούμε τις εκάστοτε παρουσιαζόμενες ευκαιρίες τις οποίες έχουμε την τάση να απορρίπτουμε συλλήβδην χωρίς να το πολυσκεπτόμαστε για την κάθε περίπτωση.

Δεν καταλογίζουμε καμιά ευθύνη στους τοπικούς άρχοντες, παλιότερους και σημερινούς, γιατί σκοπός του άρθρου δεν είναι ο καταλογισμός ευθυνών. Πρόθεσή μας μόνο είναι να επισημάνουμε και μάλιστα με απλή αναφορά (ακροθιγώς) για θέματα που απασχολούν όλο το χωριό σήμερα και να κεντρίσουμε το ενδιαφέρον των περισσότερων συντοπιτών μας, ώστε να συμμετέχουν πιο ενεργά στη λήψη των κοινοτικών αποφάσεων. Και να μην παρουσιάζονται εκ των υστέρων ως σφοδρόι και ανέξοδοι επικριτές της κάθε απόφασης που έχει ληφθεί με δημοκρατικές διαδικασίες (αρχή πλειοψηφίας).

Ας αναρωτηθούμε ψύχραιμα και ειλικρινά για το τι φταίει και το τι τελικά θέλουμε για το χωριό μας.

Δε θέλουμε επενδύσεις για να μη θιγεί το ήδη βαθεία πληγωμένο περιβάλλον, αλλά δε θέλουμε ούτε ήπιας μορφής αγροτουριστική ανάπτυξη. Δε θέλουμε παραγωγικές μονάδες στην περιοχή μας, αφού αντιδρούμε και μόνο στο άκουσμά τους. Τότε ας αναρωτηθούμε τι θέλουμε: Είμαστε ικανοποι-

ημένοι με τη σημερινή κατάσταση που βρίσκεται το χωριό μας αναφορικά με τη γεωργική, κτηνοτροφική, βιοτεχνική και οικιοτεχνική ανάπτυξη;

Τι παράγει σήμερα το χωριό μας; Σχεδόν τίποτε.

Δε βλέπουμε ότι παρότι είναι και σήμερα ένα μεγάλο κεφαλοχώρι –καμία σχέση με την παλιότερη σημάσια του όρου– σε ποια κατάσταση αναπτύχια και δημογραφική βρίσκεται; Φανταστείτε να μην υπήρχαν και οι συντοπίτες μας αλβανοί σε τι κατάσταση θα βρισκόταν το χωριό, από πλευράς εργατικών χειρών, θα ήταν πολύ χειρότερη. Αν καταμετρήσει κάποιος σήμερα τα άτομα που ζουν σήμερα στο χωριό θα διαπιστώσει χωρίς υπερβολή, ότι υπερτερούν οι συνταξιούχοι.

Είναι γεγονός ότι στον ιδιωτικό επενδυτικό – επιχειρηματικό τομέα στο παρελθόν δεν είχαμε τα αναμενόμενα αποτελέσματα. Με άλλα λόγια στον τομέα αυτό δεν υπήρξαμε τυχεροί: Συγκεκριμένα και με απλή και επιγραμματική αναφορά.

– Δεν έγινε μια πολύ σημαντική επένδυση στο ΧΑΝΙ ΖΑΓΓΑΝΑ.

– Απέτυχε, λόγω διαφωνίας των εταίρων, μια μεγάλη επένδυση «Παιδικές Κατασκευές» στο χώρο του Αη Γιώργη χωρίς μόνιμες εγκαταστάσεις. Ήπιας μορφής.

– Περίπτωση ΧΑΔΕΜ που λειτουργήσε ως βιοτεχνική μονάδα, αλλά η προσπάθεια κάπου τερματίστηκε άδοξα.

Παρ' όλα αυτά και παρά την οικονομική κρίση των τελευταίων ετών το χωριό μας σήμερα από πλευράς ανθρώπων, οικονομικής δραστηριότητας κ.λπ. βρίσκεται σε πολύ καλή κατάσταση αν συγκριθεί με τα γύρω χωριά.

Τελειώνοντας ας αναρωτηθούμε πραγματικά:

Έβλαψαν ή ωφέλησαν το χωριό;

– Η επιχείρηση του Χοιροστασίου ΚΟΜΜΕΛ.

– Το εργοστάσιο κρεάτων και αλλαντικών της ΜΑΡΟΧ.

– Η μικρή κτηνοτροφική μονάδα ΠΑΡΑΙΑΡΟΥ.

– Το ξυλουργικό εργοστάσιο ΧΑΜΗΛΟΥ.

– Η κτηνοτροφική μονάδα Σ. Κουτρούμπα και Ι. Μοσχολιού.

– Το κρεοπωλείο ΚΟΥΤΡΟΥΜΠΑ.

– Οι επιχειρήσεις εστίασης (ταβέρνες – ψητοπωλεία – Καφεενία κ.λπ.).

– Η λειτουργία παντοπωλείου, ΜΙΝΙ ΜΑΡΚΕΤ, στο χωριό.

– Οι επιχειρήσεις σιδήρου, αλουμινίου, ξύλου κ.λπ.

– Οι εργολαβικές επιχειρήσεις κτιρίων (κατασκευές, ανακαινίσεις, κεραμοσκεπές κ.λπ.).

– Η μονάδα ιχθυοκαλλιέργειας (εκτροφή ορεινής πέστρφας).

– Η πολυστρεμματική καλλιέργεια αμπελώνων και παραγωγής κρασιού και τσίπουρου.

– Οι ατομικές παραγωγές μελιού.

– Οι καλλιέργειες ροδιάς κ.λπ.

– Η έδρα των επιχειρήσεων ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ κ.λπ.

– Το Φαρμακείο.

– Οι επιχειρήσεις Γεωργικών και Κατασκευαστικών Μηχανημάτων.

– Το Φυσιοθεραπευτήριο. ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΚΩΤΣΙΚΗΣ

Παρακάτω αναδημοσιεύουμε άρθρο/σημείωμα για τη γιορτή της εκατονταετηρίδας μεταφοράς του χωριού μας στη σημερινή του θέση. Διατηρούμε τη γλώσσα και την ορθογραφία της εποχής. (Αρ. Φύλλου 13 - 15 Σεπτεμβρίου 1964)

ΑΥΤΟ ΔΕΝ ΕΙΧΕ ΞΑΝΑΓΙΝΕΙ! Με τόσο έκταση πάθους, με τόσο ενθουσιασμό, με τόσο ειλικρίνεια εκδηλώσεων, με τέτοιο ξέσπασμα χαράς. Τα Καστέλλια ξεσηκώθηκαν, ξαγρύπνησαν και ξεχύθηκαν στον «Γενικό» για να γιορτάσουν τα 100χρονα του χωριού τους.

Επιβατικά αυτοκίνητα, πούλημαν, λεωφορεία, αυτοκίνητα κρατικών υπηρεσιών, στρατιωτικά, ταξί και ιδιωτικές κούρ-

Η γιορτή της εκατονταετηρίδος

σες κουβαλούν από παντού κόσμο. Επίσημοι, ξένοι προσκεκλημένοι, Καστελλιώτες που ζουν μακριά από το χωριό, κάτοικοι των γειτονικών χωριών και όλοι οι κάτοικοι του χωριού μαζεύτηκαν για να παραστούν στην τελετή. Αψίδες, εξέδρες επισήμων, μικροφωνικές εγκαταστάσεις, σημαίες, γιρλάντες, χωροφύλακες τροχονόμοι, στημένα όπλα απ' το πρωί συνέθεταν κάτι το ξεχωριστό, το πρωτότυπο για χωριό. Όλα έδιναν μια γιορτάσιμη νότα.

Κάτω από τα πανύψηλα και σκιερά πλάτνια, που ορθώνονται στην πλατεία και κοντά στο συντριβάνι, πήραν

τη θέση τους μετά τη λειτουργία, επίσημοι και μη, παπάδες και χορωδία, νέοι και νέες ντυμένοι με εθνικές και τοπικές φορεσιές, αγροτονεάνιδες με ομοιόμορφες στολές, μαθηταί και μαθήτριες παραταγμένοι, περιμέναν την έναρξη της γιορτής.

Τελεσθηκε η δοξολογία και ανέβηκε στο βήμα ο ομιλητής της ημέρας Ασημάκης Ν. Μακρής.

Τελειώνοντας η ομιλία κατετέθηκαν στέφανοι δάφνης στο Μνημείο των Πεσότων από μέρους των: Παν. Τσακνιά για την Κοινότητα, Γ. Μιχαηλοπούλου, Νομάρχου, Γ. Μακρή για τον Σύλλογο Καστελλιώτων, Ι. Ζαγγανά για το Δημοτικό Σχοδείο, Αθ. Παππά για τα ΤΕΑ, Ευσταθίου Ιωάν. Μακρή, για το Γεωργικό Πιστωτικό Συνεταιρισμό και δίδος Χριστίνας Σταματέλου, για την Αγροτοθέσχη.

Εψάλην ο Εθνικός Ύμνος υπό της παιδικής χορωδίας, μετά τον οποίον και έκλεισε το πρώτο μέρος της γιορτής.

Ακοούθησαν εθνικοί χοροί από τις μαθήτριες του Δημοτικού Σχοδείου, τις αγροτονεάνιδες με εθνικές ενδυμασίες. Κατόπιν χόρευαν οι επίσημοι, με συνοδεία της ορχήστρας των αδελφών Πέτρου.

Εν συνεχεία ο ιερέυς Καστελλίων Παναγιώτης Παπανικολάου οδήγησε τους προσκεκλημένους στο Μουσείο και στην Έκθεση της Αγροτοθέσχης και εξήγησε τα εκθέματα του Μουσείου.

Την μεσημβριαν παρέτεθη επίσημον γεύμα εις το οποίον παρεκάθησαν περί τα 170 άτομα, πάντες οι προσκεκλημένοι και γενικώς οι παρευρεθέντες ξένοι.

Κατά την διάρκειαν του γεύματος ηγέρθησαν προποσεις κατά τας οποίας ωμίθησαν ο Πρόεδρος της Κοινότητος Π. Τσακνιάς, ο Νομάρχης Γ. Μιχαηλοπούλος, οι βουλευταί Γ. Κοϊνής και Αθ. Γκελεστάνης, ο Στρατηγός Παν. Βέλλιος, ο Ιερέυς Παν. Παπανικολάου, ο Πρόεδρος του Συλλόγου Γ. Μακρής, οι πολιτευταί Λιδωρίκης και Χλωρός και ο Ασημάκης Μακρής.

Εν συνεχεία εις ένα έκαστον των προσκεκλημένων ενχειρίσθη ανά εν αντίτυπον του βιβλίου του Π. Τσακρή «Οι Δωριείς και η Μητρόπολις αυτών Δωρίς» ειδική έκδοσις της εφημερίδος μας επ' ευκαιρία των 100 χρόνων των Καστελλίων, δαπάναις του συμπολίτου μας Ιωάν. Ν. Μοσχολιού. Επίσης ως αναμνηστικά της εορτής εδωρήθησαν ποτήρια του κρασιού ειδικώς τυπωμένα για την γιορτή, δώρον του χημικού Δ. Νικοηακοπούλου.

Οι απογευματινές ώρες αφιερώθησαν εξ ολοκλήρου εις ησικό γλέντι, το οποίον τις βραδυνές ώρες εσυνεχίσθη εις τα κέντρα του χωριού.

Εις περίοπτον θέσιν γράφτηκε με φωτιές ο συμβολικός αριθμός 100 και ο μικρόκοσμος πήρε μέρος στην λαμπαδοδρομία που έλαβε χώραν στους δρόμους και τις πλατείες του χωριού και έτσι χαρούμενα έκλεισε η πρώτη μέρα της γιορτής.

ΔΕΥΤΕΡΗ ΜΕΡΑ ΣΤΟ ΠΑΛΙΟΚΑΣΤΕΛΛΙ

Στα πλαίσια της γιορτής είχε προγραμματισθή για τη δεύτερη μέρα η μετάβαση στο Παλιοκαστέλλι, όπου επ' ευκαιρία της Κυριακής τελεσθηκε και λειτουργία στον Άη-Γιώργη. Από τις 5 το πρωί τέσσερα λεωφορεία, αναριθμητα ταξί και ιδιωτικά αυτοκίνητα πηγαινοέρχονται μεταφέροντας κόσμο. Τόσος κόσμος για πρώτη φορά συγκεντρώθηκε στο Παλιοκαστέλλι. Υπολογίζεται κατά τους μετριοτάτους υπολογισμούς, ότι υπερέβησαν τα 1.200 άτομα.

Στην πράγματι ειδυλλιακή αυτή τοποθεσία, σκορπισμένος κόσμος κάτω απ' τα πανύψηλα έβητα και πλάτνια γέμιζε με τις φωνές του την δασόφυτη περιοχή και ξεδιψούσε με το κρυσταλλένιο νερό, που κελήαυζε από τις δροσερές πηγές Ζαγγανά και Λισκοβίτας. Η δεκαπενταγυσιάρικη κάψα μετριάζονταν αρκετά από το υψόμετρο των 850 μέτρων και από την κνίσσα που ανάδιδαν τα αρνιά που ψήνονταν στους τριγύρω χώρους.

Ο Βασίλης Χαλατσάς «Τσουτσοβασίλης» με βοήθεια τα

γραφικά του γκαρσόνια και με τη φιλότιμη διάθεση να εξυπηρετήση όλη αυτή τη κοσμοπλημμύρα, -ήταν κάτι το απροσδόκητο για το μικρό του πανδοχείο, που εξ εφόδου κατελήφθη ανταποκρίθηκε άξια για την περίσταση.

Οι ώρες μέχρι το μεσημέρι πέρασαν με μικροπεριπάτους, θαυμασμό στα τοπία, αισθητικά ψαξίματα και ετοιμασία φαγητού. Το μεσημέρι στρώθηκαν όλοι κάτω για φαγητό και σε λίγο ο κόσμος γληντούσε «Καστελλιώτικα». Ψητό, κόκκινο κρασί, φωνές, γέλια και χορός κράτησε μέχρι αργά το βράδυ, οπότε τα αυτοκίνητα ανέλαβαν για δεύτερη φορά τον άθλο να μας κατεβάσουν, γιατί το θεσπέσιο αυτό διήμερο τελείωνε. ΟΙ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ που απεκόμισαν όλοι, όπως ακούσαμε, υπήρξαν άριστες. Έφυγαν όλοι ικανοποιημένοι, ενθουσιασμένοι και φορτωμένοι ευχάριστες μνήμες.

ΑΠΡΟΣΔΟΚΗΤΗ ήταν η επιτυχία, χάρις στην επιτυχή έμπνευση, στην άρτια οργάνωση και στην τέλεια εκτέλεση.

Η ΕΥΧΗ μας, ότι ξεκινώντας πάντα έτσι όπως τώρα, μπορούμε να πετύχουμε κάτι ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ.

Νικ. Μακρής
Ευαγ. Κωτσίκης

(1864-2024)

Γύρω από τα 160 χρόνια του χωριού μας

(Συνέχεια από σελίδα 1)

το οικονομικό ενδιαφέρον των συγχωριανών μας μετατοπίστηκε στον τόπο, που βρίσκεται το σημερινό μας χωριό και εκεί άρχισαν να κτίζονται καλύβες, μέσα στις οποίες περνούσαν τον περισσότερο καιρό του χρόνου, φυτεύοντας, σκαλίζοντας, ποτίζοντας και γενικά επεξεργαζόμενοι τα καπνά.

Εκκλησίες είχαν την Παναγία του Νεκροταφείου, τον Άγιο Γεώργιο και τον Άγιο Αθανάσιο.

Αλλά οι Καστελλιώτες είχαν και άλλον πλουτοφόρο παράγοντα, στο πάνω χωριό, το Πάνω Καστέλλι, γι' αυτό και δεν επέστρεψαν την κάθοδό τους. Κάθε οικογένεια είχε οπωσδήποτε ένα κοπάδι από γίδια ή πρόβατα. Επίστη ανθούσε η χοιροτροφία, με το πλούσιο βελανίδι που είχαν τα πυκνά δάση από βελανιδιές, που τα κατέστρεψε στις μέρες μας το τσεκούρι και η φωτιά.

Με τη νέα αυτή οικονομική διαμόρφωση του χωριού μας, το τσοπανλίκι μένει για τους άντρες και η καπνοκαλλιέργεια για τις γυναίκες. Διάκριση του καταμερισμού αυτού παρέμεινε για πολλές δεκαετίες ακόμη. Αλλά ήταν και πολύ δύσκολο και πάρα πολύ μεγάλος κόπος να τραβούν τα καπνά της σοδειάς τους μέχρι το Πάνω Χωριό, επειδή το Πάνω Χωριό μετά την εγκατάλειψή της μεταξοσκωληκοτροφίας, δεν είχε τίποτε να τους δώσει, εκτός από την κτηνοτροφική απασχόληση. Τα «καλύβια» έγιναν σπείρια και η εγκατάσταση των συγχωριανών μας σ' αυτά, άρχισε πολύ πριν την Επανάσταση, σιγά-σιγά.

Κατά την παράδοση, οι τότε πρόκριτοι -αναφέρεται το όνομα του τότε δημογέροντα του χωριού μας Αναγνώστη- αποφάσισαν και προέτρεψαν να συγκεντρωθεί το χωριό από τη μια μεριά κοντά στο Καλογερικό λιβάδι την «Καλογερική» της Μπαρούκας και τις Λάκκες. Αλλά αυτό ήταν σχεδόν αδύνατο, γιατί ο καθένας έκτιζε το σπίτι εκεί που είχε το καλύβι του. Στη διασπορά του χωριού μας συντέλεσε και η διαφωνία μεταξύ αδελφών, ώστε ένας εξ αυτών ο Τσάκαλος -πρόγονος των σημερινών Τσακαλαίων- έκτισε πρώτος στο Λυκόρραχο και στη συνέχεια τον ακολούθησαν και άλλοι.

Ήταν το πρώτο μοίρασμα του χωριού, που κράτησε μέχρι σήμερα, αλλά συγχρόνως του έχει δώσει μια ανείπωτη χάρη, γιατί αυτή η σκόρπια μορφή από τη μια και από την άλλη μεριά του ποταμιού, δίνει την πλήρη έννοια του αληθινού χωριού, έτσι ώστε το κάθε σπίτι να έχει τη δική του περιοχή, το δικό του χώρο. Αυτό είναι (ήταν) και το χαρακτηριστικό γνώρισμα του χωριού μας.

Το 1840 δημιουργείται με το ΒΔ της 30 Αυγούστου ο ενιαίος Δήμος Δωριέων κατά συγχώνευση με το Δήμο Κυτινιέων, όπου μνημονεύεται και το χωριό μας (βλέπε φύλλα 104 και 105).

Μέχρι το 1860, όλοι σχεδόν οι κάτοικοι, πλην ελάχιστων, έχουν εγκατασταθεί στο σημερινό μας χωριό, που ως τότε ονομαζόταν «Καλύβια».

Το 1864 γίνεται η επίσημη μεταφορά της Κοινότητας από το Πάνω στο Κάτω Χωριό και έτσι αποκτά το όνομα «Καστέλλι», σήμερα «Καστέλλια».

Αυτή είναι η μικρή ιστορία των 160 χρόνων από τη μεταφορά του χωριού μας στη σημερινή του θέση, όπου πραγματικά μεγάλωσε, προόδευσε και έφτασε στην ακμή του το 1940, όταν το βρήκε ο δεύτερος παγκόσμιος πόλεμος. Το τι επιτέλεσε τα 160 αυτά χρόνια θα χρειαζόταν πολύς χώρος για να γραφτεί.

Πάντως είναι γεγονός ότι ξεκίνησε με 60 σπίτια, όσα ήταν τα σπίτια του Πάνω χωριού, δηλαδή με 60 οικογένειες και σήμερα ο αριθμός των σπιτιών, όχι των κατοίκων, ξεπερνά τα 400! Κι αυτό συνέβη γιατί πολλοί Καστελλιώτες διασκορπίστηκαν σε διάφορες πόλεις του εσωτερικού και του εξωτερικού. Έδωσε σε όλες τις εκφάνσεις της σύγχρονης ζωής το «παρών» τόσο στις περιόδους ειρήνης όσο και στις περιόδους πολέμων.

Για ακόμη μία φορά οι αιώνες αντέγραψαν αλλήλους και έτσι το χωριό μας επέστρεψε στο κέντρο του χώρου της Δωρικής Τετραπόλεως από όπου ξεκίνησε.

Δ.Χ. - Β.Κ.

Υ.Σ. Στο επόμενο φύλλο θα δημοσιεύσουμε περισσότερα, τόσο για τον εορτασμό των 100 χρόνων, όσο και των 160 αν το καταφέρουμε.

ΑΠΟ ΤΗ ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

ΤΑ ΒΕΛΑΝΙΔΙΑ (τα βελάνια)

Κάθε φορά που γίνεται λόγος για εξαγωγή των βελανιδιών, άθρα ερχεται στο νου ο στίχος του ποιητή «Η σκούνα του στραβού του Ανέστη - πάει βελανίδι στο Τριέσι». Πράγματι οι βιομηχανίες της Ευρώπης για τη δέψη και την κατεργασία των δερμάτων, όσες είχαν για αντικείμενο την επεξεργασία δερμάτων, δεν εύρισκαν καλύτερο μέσον από τα βελανίδια. Και μιας και αρχής, για να αποφυγούμε τη σύγχυση μιλάμε μόνο για τα βελανίδια της βελανιδιάς και όχι των πουρναριών, τα οποία δεν έχουν καμιά απολύτως δέψη και δύναμη, όπως τα βελανίδια της πλατύφυλλης δρυός. Αυτό εξαρτάται από τη συλλογή τους κατά το χρόνο της ωρίμανσής τους κατά τα τέλη του Οκτώβρη ως το τέλος του μηνός Νοεμβρίου.

Η αλήθεια είναι, ότι με τη συλλογή και το εμπόριό τους ασχολούνται μόνο οι κάτοικοι που είχαν στην περιοχή τους δάση πλατύφυλλης δρυός.

Η συγκέντρωσή τους γινόταν με το τίνιγμά τους από τα δέντρα και η συσκευασία τους σε σάκκους των πενήντα έως ογδόντα οκάδων. Οι παραλήπτες τους βιομήχανοι τα φούσκωναν στο νερό τα αποξεραιναν και στη συνέχεια τα άλεθαν και τα έκαναν άλευρα, μέσα στα οποία τοποθετούνταν τα δέρματα μέχρι τη δέψη τους και τη διάθεσή τους στην αγορά, ως κατεργασμένα προς χρήση τους.

Γεγονός είναι ότι για ορισμένες ορεινές περιοχές η συλλογή και η πώλησή τους ήταν ένα πολύ ικανοποιητικό εισόδημα. Δυστυχώς όμως σιγά-σιγά, λόγω ελλείψεως εργατικών χεριών η περισυλλογή τους έγινε δύσκολη ως αδύνατη και έτσι εγκαταλείφθηκε. Τα βελανίδια ήταν και η καλύτερη τροφή για τα χοιρινά.

★ ★ ★

ΤΑ ΓΕΩΡΓΙΚΑ ΦΑΡΜΑΚΑ

Από τις ελεύθερες εμπορικές συναλλαγές του χωριού μας ένας άλλος τομέας ήταν τα γεωργικά φάρμακα μαζί και τα λιπάσματα. Αυτά τα εμπορευόταν για όλη την περιοχή ο Γεώργιος Βέλλιος ή Μαύρος. Η δραστηριότητά του περιελάμβανε τα γύρω χωριά Μαργιολάτα, Γραβιά, Βάργιανη, Καστέλλια, Μπράλος, Παλιοχώρι και ολόκληρο το Δήμο Καλλιέων δηλαδή από Κάνιανη, Κουκουβίστα μέχρι Μαυρολιθάρι. Είχε μισθώσει την παραπλεύρωσ του σπιτιού του Δημητρίου Βέλλιου (Βελλιομήτρου) και εκεί αποθήκευε και από εκεί εμπορευόταν λιπάσματα και γεωργικά φάρμακα. Και ήταν τα φάρμακα αυτά, εκτός από τη γαλαζόπετρα το θειάφι, η σκόνη για τη μελίγκρα και ένα σωρό άλλα σκευάσματα για την αντιμετώπιση των φυτικών ασθενειών. Εκεί όμως που υπήρχε πολύ μεγάλο διαχωρισμός ήταν τα λιπάσματα. Αλλά για τα γεωργικά φυτά τις πατάτες και τις ντομάτες και άλλα για το τριφύλλι, τη βρώμη και το κριθάρι. Επίσης υπήρχαν χωριστά λιπάσματα των αμπελιών και χωριστά για τα φρούτα των δέντρων της μηλιάς, ας πούμε, της βερυκοκιάς, της ροδιάς και όλων των άλλων οπωροφόρων δέντρων. Το θέμα είναι κατά πόσο τα λιπάσματα αυτά βοηθούσαν την ανάπτυξη των φυτών. Από τα αποτελέσματα βγαίνει το σαφές συμπέρασμα ότι τα λιπανόμενα φυτά αποδίδουν εμφανώς πολύ περισσότερο παρ' ότι τα αλιπνάντα.

Όλα αυτά όμως λειτουργούσαν ως τότε που η γη καλλιεργούνταν με σύστημα και με απόδοση. Όμως, όπως όλα, η δραστηριότητα της καλλιέργειας και η λίπανση λόγω ελλείψεως πλέον γεωργικών χεριών διεκόπη με συνέπεια να περιέλθουν σε αχρησία φυτοφάρμακα και λιπάσματα.

ΤΑ ΚΑΣΤΕΛΜΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΛΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΑΠΟΔΗ

Οι Σύλλογοι μας διαπρέπουν

Ποικίλες και σημαντικές οι δράσεις των Συλλόγων του χωριού μας που αξίζει να στηρίζουμε όλοι. Κι ευτυχώς επικρατεί πνεύμα συνεργασίας και αλληλεγγύης.

Το χορευτικό του Πολιτιστικού Συλλόγου διαπρέπει όπου κι αν βρεθεί. Αράχωβα, Γραβιά και Ιτέα είχαν την ευκαιρία το τελευταίο διάστημα να απολαύσουν τους χορευτές μας!

Καθόλου αμελητέος και πολύ σημαντικός και ο καθαρισμός/στολισμός του χωριού μας για το Πάσχα.

Αντί να ασκούμε κριτική και να εκθέτουμε τις καταπληκτικές μας απόψεις στα καφενεία ας συνδράμουμε όλοι στηρίζοντας τις δράσεις των συλλόγων με όποιο τρόπο μπορεί ο καθένας.

Η παράδοση ζωντανεύει

Ομολογώ πως περισσότερο απ' όλα με συγκίνησε το «Μικρό πανηγυράκι» που διοργάνωσαν στον προαύλιο χώρο του Αγίου Γεωργίου Μπαρούκας ο Πολιτιστικός Σύλλογος «Δωρική Τετράπολις» και ο Σύλλογος Γυναικών «Πρόοδος» τη Δευτέρα του Πάσχα (6 Μαΐου).

Το χορευτικό έδωσε το παρόν, η παραδοσιακή μουσική από dj τους ξεσήκωσε όλους, υπήρξε και το ανάλογο κέρασμα και η μέρα μας θύμισε όμορφες στιγμές άλλων εποχών.

Πραγματικά συγχαρητήρια σε όσους είχαν την ιδέα και φυσικά σε όσους το υλοποίησαν.

Βιβλιοθήκη

Το Πάσχα θυμήθηκα το ανέκδοτο που λέγαμε παλιά με τα αρχικά της ΔΕΗ: Δεν Έχουμε Ηλεκτρικό. Και συμπληρώναμε: ΟΤΕ -Ούτε Τηλέφωνο Έχουμε!

Νομίζω πως ήδη έχουμε κατακτήσει μια παγκόσμια πρωτοτυπία χάρη στις ...άοκνες προσπάθειες του Δήμου Δελφών: Δημοτική Βιβλιοθήκη χωρίς βιβλιοθηκάριο, χωρίς σύνδεση στο Ίντερνετ, χωρίς Ρεύμα!

Το βιβλίο Γκίνες μας περιμένει. Κρίμα που δεν τους φωνάξαμε να δουν το θαύμα από κοντά!

Δε γνωρίζω αν θα έχουν λυθεί τα θέματα την ώρα που θα διαβάσετε αυτές τις γραμμές, όμως πραγματικά είναι απαράδεκτα τα όσα συνέβησαν και μάλιστα σε περίοδο που το χωριό μας ήταν γεμάτο κόσμο...

Το νερό

Αυτό πλέον έχει γίνει «Γεφύρι της Άρτας». Είναι απαράδεκτο εν έτει 2024 να δημιουργούνται συνεχώς προ-

βλήματα και στο τέλος αν μας λένε πως δεν φταίει κανείς κι όλα είναι εντάξει.

Δεν δικαιολογείται σε μέρος όπως αυτό που βρίσκονται τα Καστέλλια να αντιμετωπίζουμε προβλήματα λες κι είμαστε σε κανέναν νησί των Κυκλάδων...

Συνέλευση του Προοδευτικού Συλλόγου «Τα Καστέλλια»

Θα διαβάσετε σε άλλες στήλες τα όσα έγιναν στη Γενική Συνέλευση. Με τα όσα έχουμε αντιμετωπίσει από κάποιους συγχωριανούς μας, είχαμε φτάσει σε οριακό σημείο. Δεν περιμένουμε επαίνους για όσα προσφέρουμε δεκαετίες τώρα αφιλοκερδώς στο χωριό μας, αλλά τουλάχιστον θα περιμέναμε να μη δεχόμαστε αήθεις προσωπικές επιθέσεις...

Αν δεν ήταν η συγκινητική στήριξη από δεκάδες συγχωριανούς όταν ανακοίνωσα την πρόθεσή μου να παραιτηθώ από τη θέση του προέδρου, ήδη θα το είχα πράξει.

Θελήσαμε να μην αφήσουμε και τίποτα στη μέση με τον εκλεκτό συγχωριανό, άνθρωπο άξιο σεβασμού για την για περισσότερο από μισό αιώνα προσφορά του, τον Βαγγέλη Κωτσίκη που κρατάει αυτή την εφημερίδα που διαβάζετε.

Μένει να δούμε τη συνέχεια...

Και μια δράση εκτός χωριού: Ταξιδεύοντας στον κόσμο με παραμύθια και τραγούδια

Τη Δευτέρα 12 Αυγούστου στις 8 το βράδυ στην Καλοσκοπή -στον προαύλιο χώρο της «Πυραμίδας» η ομάδα αφήγησης Παραμυθανθός και το kaloskopi restart, σας καλούν σε μια βραδιά γεμάτη παραμύθια και μουσικές απ' όλο τον κόσμο, με αφορμή το βιβλίο του Κώστα Στοφόρου «Το Γκαμπί του βασιλιά και το μυστήριο του Πολέριο» από τη σειρά «Οι κατάσκοποι της Γεωγραφίας» των εκδόσεων Διόπτρα.

Τα παραδοσιακά παραμύθια είναι για μικρούς και μεγάλους και συνοδεύονται από τις ανάλογες μουσικές από διάφορες χώρες του κόσμου και φυσικά την Ελλάδα και τη Ρούμελη.

Παραμυθανθός

Αφήγηση: Δημήτρης Μάλλης - Καλλιρρόη Μουλά

Μουσική: Δημήτρης Μάλλης

ΕΚΛΟΓΕΣ (Σε παλιότερα χρόνια)

Εκλογές! Χαράς ευαγγέλια για το χωριό που φεύγει από την καθημερινότητα και για ένα μήνα και περισσότερες φορές έχει μια πλούσια πολιτική ζωή. Όλα βέβαια εξαρτώνται από το είδος των εκλογών. Στις βουλευτικές εκλογές, που αφορούν την ανάδειξη αντιπροσώπων, που θα εκπροσωπήσουν την περιοχή τους στη Βουλή η αλλαγή διαρκεί πάνω από ένα μήνα και πολλές φορές και περισσότερο. Ενώ στις δημοτικές εκλογές που αφορούν την εκλογή αντιπροσώπων από τους ίδιους τους συγχωριανούς που θα εκπροσωπούν το χωριό στη Διοίκηση, η διάρκεια κρατάει πολύ περισσότερο. Στην περίπτωση δημοψηφισμάτων, δηλαδή εκλογές που έχουν πολιτειακό και συνταγματικό χαρακτήρα και αφορούν το πολίτευμα, η διάρκεια

είναι απροσδιόριστη. Στις βουλευτικές εκλογές, που κάθε ενήλικος πολίτης άνδρας ή γυναίκα είναι ψηφοφόρος, η πολιτική ζωή αρχινάει από μήνες πριν. Μοίρασμα ψηφοδελτίων από τους υποψηφίους, τοιχοκολλησεις φωτογραφιών, ομιλίες και προσωπικά πλησιάσματα και ταξίματα από τους υποψηφίους προς τους ψηφοφόρους κάθε είδους, προκειμένου να τους αναδείξει η εκλογή δίνουν και παίρνουν. Είναι ενός άλλου είδους αναταραχή, που διακόπτεται με την ανάδειξη από την κάλπη αυτού που θα ξεπεράσει σε ψήφους.

Άλλο το πνεύμα των δημοτικών εκλογών. Εκεί οι πολίτευοι από τους χωριανούς σχηματίζουν συνδυασμούς, συνήθως δύο, για την ανάδειξη Προέδρου και αριθμό συμβούλων. Εδώ τα πράγματα

έχουν προσωπικό χαρακτήρα. Οι δύο συνδυασμοί χωρίζουν το χωριό σε δύο στρατόπεδα, δηλαδή από ένα για τον κάθε συνδυασμό. Έτσι χωρίζονται και τα καφενεία σ' εκείνα που συχνάζουν οι ψηφοφόροι του ενός συνδυασμού και σ' εκείνα που συχνάζουν οι ψηφοφόροι του άλλου συνδυασμού. Πολλές φορές δεν αποφεύγονται και οι προσωπικές οξύτητες.

Άλλος ο απόηχος στην περίπτωση των δημοψηφισμάτων. Ήδη τα πράγματα είναι γενικότερα πιο φυσικά και πιο ομαλά. Στην όλη αυτή πολιτική αναταραχή δεν λείπουν και οι ειρηνικοί ουδέτεροι, που δεν θέλουν να δυσαναστείσουν κανέναν. Είναι εκείνοι που εφευρετικοί δόγματος που ψηφίζουν γραπτά και ενυπόγραφα «όλοι οι φίλοι καλοί».

X.

ΠΡΑΚΤΙΚΟ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ ΤΟΥ ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ «ΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ»

(Συνέχεια του πρακτικού της 9-3-2024)

Σήμερα Δευτέρα 6 Μαΐου 2024 και ώρα 17.00 στο χώρο του πρώην Δημοτικού Σχολείου Καστελλίων, συνήλθε η Γενική Συνέλευση των μελών του Προοδευτικού Συλλόγου «Τα Καστέλλια», με θέματα: 1. Εκλογή νέου Δ.Σ και 2. Βράβευση των συμπολιτών μας καθηγητών Πανεπιστημίων Παναγιώτη Ν. Παπανικολάου και Νικολάου Γ. Στοφόρου που συνταξιοδοτήθηκαν προσφάτως.

Παρόντα μέλη: Πέτρου Βασιλείος, Μαρία Καρακλιούμη, Δημήτριος Σκωλίκης, Αυγερινός Κωνσταντίνος, Πεταίνης Πέτρος, Αποστολόπουλος Αθανάσιος, Θειάκου Ζαχαρούλα, Παπανικολάου Παναγιώτης του Νικολάου, Παπανικολάου Πόπη, Μακρής Παναγιώτης, Κοντολάτης Στάθης, Τσακνιάς Στέργιος, Σίμος Αλέξανδρος, Αποστολοπούλου Γιάννα, Μπάκας Δημήτριος, Κουτσουβέλης Αθανάσιος, Μερμύρης Παναγιώτης, Σταματέλου Χριστιάννα, Μαυρομάτη Ντενίζ, Κυπουργός Γιάννης, Τσακνιάς Αλεξάνδρα, Παπαμανωλιουδάκης Βασίλης, Καλλιμάνης Γιώργος, Χαλατσάς Βασίλης, Χαλατσάς Γιάννης, Χαλατσά Εύα, Κωτσίκης Βαγγέλης, Στοφόρος Κώστας, Κωτσίκη Κορίνα.

Ύστερα από τη διαπίστωση της απαρτίας, Πρόεδρος της Γ.Σ. ομόφωνα αναδείχθηκε ο Κώστας Στοφόρος και Γραμματέας η Κορίνα Κωτσίκη.

Ο πρόεδρος Κωνσταντίνος Στοφόρος, αφού ευχαρίστησε τον Πολιτιστικό Σύλλογο Καστελλίων «Η Δωρική Τετράπολις» για την παραχώρηση και την τακτοποίηση του χώρου για τη διεξαγωγή της γενικής συνέλευσης, ζήτησε εκ νέου τη συνεργασία όλων των συλλόγων του χωριού, με σκοπό την αρμονική συνύπαρξή τους με τον σύλλογο των Αθηνών.

Στη συνέχεια, απολογήθηκε για την αναβολή της βράβευσης των δύο συγχωριανών μας Καθηγητών Παναγιώτη Ν. Παπανικολάου (από τη Σχολή Πολιτικών Μηχανικών του Εθνικού Μετσοβίου Πολυτεχνείου) και Νικολάου Γ. Στοφόρου (από το Τμήμα Επιστήμης Τροφίμων και Διατροφής του Ανθρώπου του Γεωπονικού Πανεπιστημίου Αθηνών), για την προσφορά τους στα γράμματα και την επιστήμη, λόγω προβλημάτων στην αίθουσα εκδηλώσεων της Βιβλιοθήκης (διακοπή ρεύματος της ΔΕΗ και του ίντερνετ).

Ακολουθώντας, δήλωσε την πρόθεση παραίτησής του από τη θέση του προέδρου του Συλλόγου λόγω αυξημένων επαγγελματικών υποχρεώσεων, όπως και την πρόθεση παραίτησής του Ευαγγέλου Κωτσίκη από τη θέση του υπευθύνου της εφημερίδας, μέχρις ότου βρεθούν αντικαταστάτες τους.

Στη συνέχεια, ο πρόεδρος, αναφέρθηκε κυρίως στο ζήτημα της συνέχισης της έκδοσης της εφημερίδας «Καστελλιώτικα Νέα» και στην ανάγκη εξεύρεσης νέων λύσεων, ώστε να καταστεί βιώσιμη η λειτουργία της, όσο και του ίδιου του Συλλόγου και πρότεινε να αναζητηθούν τρόποι προσέλκυσης νέων μελών, ώστε να αναλάβουν τη διοίκηση του Συλλόγου. Τονίστηκε ιδιαίτερα, η αγωνία για την έλλειψη ενδιαφερόντων για το Σύλλογο και την εφημερίδα.

Ο πρόεδρος στη συνέχεια, απευθυνόμενος προς τη Γ.Σ. ρώτησε ποιοι ενδιαφέρονται να θέσουν υποψηφιότητα. Επειδή κανείς από τους παρισταμένους δεν εκδήλωσε ενδιαφέρον να θέσει υποψηφιότητα, ζήτησε από τους παρευρισκομένους να λάβουν τον λόγο προς εξεύρεση λύσης, καθόσον η παρούσα συνέλευση απέβη άγονη για τη διεξαγωγή αρχαιεσιών, προς ανάδειξη νέου Δ.Σ του Συλλόγου.

Ακολούθησε διάλογος, κατά τον οποίο προτάθηκαν δύο λύσεις:

Ο Παναγιώτης Ν. Παπανικολάου πρότεινε να διενεργηθεί μέσω zoom η επόμενη συνέλευση, ώστε να δοθεί η ευκαιρία να συμμετάσχουν περισσότεροι Καστελλιώτες, που δεν μπορούν να παρευρεθούν με φυσική παρουσία. Με αυτόν τον τρόπο θα διευρυνθεί η συμμετοχή των συγχωριανών, ώστε να θέσουν περισσότεροι υποψηφιότητα.

Η Εύα Χαλατσά πρότεινε να παραταθεί η διάρκεια του παρόντος Δ.Σ για έξι μήνες.

Αφού έγινε ευρεία συζήτηση και ανταλλαγή απόψεων μεταξύ των μελών της Γ.Σ και των λοιπών παρευρισκομένων αποφασίστηκε ομόφωνα τα εξής:

1. Να παραταθεί η διάρκεια του παρόντος Δ.Σ για έξι μήνες, ώστε να μην ενεργοποιηθεί στην παρούσα συνεδρίαση η διάταξη του καταστατικού για τη διάλυση του συλλόγου, με σκοπό εξεύρεσης λύσης και για να μη χαθεί η ατέλεια για την έκδοση της εφημερίδας.

2. Εξουσιοδοτήθηκε ο Ευάγγελος Κωτσίκης να επιληφθεί της εκδόσεως των επόμενων δύο τευχών των «Καστελλιώτικων Νέων».

3. Εξουσιοδοτήθηκε ο Κώστας Στοφόρος να ολοκληρώσει τον 8ο διαγωνισμό Σ. Ξεφλούδα με θέμα: «Το ποτάμι».

Στη Γενική Συνέλευση παρευρέθηκε ο πρόεδρος της Τ.Κ Καστελλίων.

Στην επόμενη συνέλευση, εκτός της εκλογής του νέου Δ.Σ, θα βραβευθούν οι δύο αναφερόμενοι καθηγητές πανεπιστημίου.

Ύστερα από αυτά, και αφού δεν υπήρχε άλλο θέμα προς συζήτηση, υπογράφεται το πρακτικό.

Ο Πρόεδρος της Γ.Σ.

Κων/νος Στοφόρος

Η Γραμματέας της Γ.Σ

Κορίνα Κωτσίκη

ΘΕΡΜΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

Όσοι αναγνώστες και μέλη ή όχι του Προοδευτικού Συλλόγου «ΤΑ ΚΑΣΤΕΛΜΙΑ» θέλουν να συμμετάσχουν στην επόμενη Γενική Συνέλευση του Συλλόγου που θα γίνει μέσω ZOOM (η ακριβής ημερομηνία και ώρα θα ανακοινωθεί έγκαιρα) παρακαλούνται να μας αποστείλουν τα mail τους στην εφημερίδα για να ειδοποιηθούν και να λάβουν γνώση της διεξαγωγής της Γ.Σ.

Τα mail Κώστα Στοφόρου και Βαγγέλη Κωτσίκη αναγράφονται στη δεύτερη σελίδα της εφημερίδας, στο λογότυπο των «Κ.Ν.».